Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 8 (1624) A. 31:STA ÅRG. LÖSNUMMER: 20 ÖRE. UPPLAGA A. OCH B.

ILLUSTRERAD TIDNING
GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG
IDUN
FÖR KVINNAN OCH HEMMET

SONDAGEN DEN 24 FEBRUARI 1918.

HUFVUDREDAKTÖR: ERNST HÖGMAN.

RED.-SEKRETERARE: ELISABETH KREY-LANGE.

Stockholms nye underståthållare.

UNDERSTÅTHÅLLAREN VILHELM TAMM MED SIN FRU OCH SINA BARN
i polismästarebostaden i Stockholm. E. Holmén foto.

IDUNS KAMERA HAR FÖR DETTA NUMMER fångat en lycklig familjeidyll i Stockholms polishus. Det är hufvudstadens nyutnämnde underståthållare, förutvarande polismästaren V i l h e l m T a m m, som här presenteras för våra läsare. Hvad Stockholm beträffar är presentationen öfverflödig, då herr Tamm tillvunnit sig allmänna sympatier och kan räknas till de populära stockholmare, som alla känna. Hans stora duglighet har gjort honom till en uppskattad kraft i åtskilliga styrelser för sociala och filantropiska institutioner. Men för de många maktpåliggande värfven, som följa med ett högt ämbete, har h e m m e t icke blifvit lidande. Vår bild talar sitt eget språk med sin soliga stämning af lugn familjelycka.

Signe Hebbes memoarer.

På grundvalen af konstnärinnans muntliga berättelser nedskrifna af
Hildur Dixelius-Brettner.

(Forts.)

NÄSBYHOLM LÅG HELT NÄRA VERNAmo. "Om Vernamo vore ledigt, skulle jag söka mig till dig", skrifver Tegnér en gång till Vendela Hebbe. Det tyckes vara efter ett besök i det lilla samhället med dess klassiskt vordna marknad, som Vendela Hebbe skrifver följande till Tegnér, dateradt Näsbyholm d. 6:te oct. 1838:

"Då jag i förgår efter att hafva gjort ett besök hos prosten Örnbergs passerade postkontoret, kom en liten gosse springande: "är detta fru Hebbe" — ja — "här är ett välkommet bref", och då jag vände mig om för att se hvem som kunde vara så skarpsynt, mötte jag ett äkta småländskt ansikte, fryntligt och fräknigt; i handen höll han brefvet med den redan på afstånd välkända stylen; huru glad blef jag ej och öfverraskad, emedan jag ej väntat att Tegnér så snart skulle skrifva, jag emottog och gömde brefvet i min plånbok och skyndade genom de oregelbundna och sandiga gatorna, undrande i mitt sinne öfver att en så ansenligt vidsträckt by icke kunde få stadsprivilegier, tog vägen upp mot det lilla templet på höjden vid Halmstadsvägen — uppkommen dit, hvilket icke skedde utan många anmärkningar af lilla Teckla, dels att det inte "höfs" att gå så fort, dels ock öfver vägen, som hon påstod vara "krånglig" och många otåliga förmaningar från min sida till henne att lemna lingonen i fred och icke låta mig vänta på sig, hade jag en vacker utsigt; prosthuset, (som nyss hyst en så förnäm gäst) låg så fredligt och lugnt vid den mörka Lagaån, kyrkan med sina höga trän, de många små kojorna deromkring — den breda ån, som slingrade sig fram som ett blått taftband mellan husen och glänste fram här och der genom löfskogen och öfver alla dessa föremål sken den klara morgonsolen. Detta allt må synas smått och prosaiskt, mig föreföll det då icke så — jag öppnade och läste ditt bref — och sedan — huru annorlunda syntes mig icke alltsammans! Olikt som inbillning och verklighet — nu såg jag rätt tydligt att det var höst och det förundrade mig, att det gulnande landskap, som låg framför mig nyss synts mig så vänligt och leende; jag var missnöjd med allting. Som det ännu var ganska tidigt och morgonluften blåste kall på höjden, gjorde det mig ondt om min lilla Teckla, som suttit så tyst på trappan bredvid mig och lekt med några äpplen — det ångrade mig, att jag så länge uppehållit henne och vi återtogo derföre båda stillatigande och långsammare vägen tillbaka, och Teckla hade sitt förkläde fullt af gula vissnade löf, som vi samlat på höjden — (dessa hade ej långt förut varit friska och gröna!)

— — Du säger att det icke lönar mödan att afundas den tillgifvenhet jag har för dig — kanske — i ett fall har du rätt — jag tillstår det ehuru förödmjukande för mig — emellertid kunde till och med en man som Du vara stolt öfver en så uppriktig och varm tillgifvenhet om neml. den egnades dig af en mindre obetydlig person än den, hvarom här är fråga.

Om du icke vore så upphöjd öfver alla småaktigheter skulle jag nästan vara frestad att tro, att det låg något litet coquetterie i vissa Dina upprepade anmärkningar om dig sjelf — månget 20-årigt Nèmours-hufvud skulle med glädje vilja tillbyta sig Dina grå lockar, särdeles om de med dem kunde erhålla ditt ungdomliga hjerta och friska själ — detta vet Du alltför väl och jag behöfver icke säga Dig, att äfven jag vet det.

Det smärtar mig obeskrifligt att höra dig så sorgligt stämd — ehuru jag aldrig som andra trott dig ega ett gladt lynne, — till och med ditt gladaste skämt förekommer mig ofta som Hogarthstaflor, dem man betraktar leende mellan tårar. Menniskolifvet tecknadt efter naturen är och förblir en melankolisk sanning, huru man än construerar det och verkligheten, den obevekliga jernmannen med sina hårda kalla drag uppenbarar sig alltjämt och kastar sina långa, bistra skuggor på hvarje föremål.

Lycklig du, som kan träda i Vintergvarter så oberoende af yttre verlden och med ett så rikt inre lif!! Med Disa och Gerda till uppvaktande ternor, den förra sinneden andra andeverldens representant. Disa glömmer du väl ej, men tänk också någon gång på Gerda — upphämta den dolda skatten ur bergets djup liksom Aladdin den forunderlige Lampe.

I det sista vintergvarteret — det gröna tältet, hoppas jag få inflytta före dig — — — Men innan detta sker så, gläd stundom med några tröstande vänliga rader Vendela."

I sitt svar på detta bref säger Tegnér bl. a.:

— — "Du tycker, att jag kan vara belåten med mina böcker, mitt skrifbord och mitt embete. Men om du stänger fjärilen in i en källare, så falla vingarna af honom, åtminstone falla färgerna af dem."

Hilda Wijk, Tegnérs blåögda Göteborgsväninna, beröres vid olika tillfällen i brefväxlingen mellan Tegnér och Vendela Hebbe. Så skrifver t. ex. Tegnér i ett bref dateradt Ostrabo d. 6 oktober 1838 (lördag) bl. a.:

— — "Du skrifver om Hilda och förehåller min känsla för henne som ett mönster. Jag har vänskap för henne och det förtjenar hon för sin skönhet, sin fromhet, sin älskvärda qvinnlighet. Men jag älskar henne icke i den mening som dig. Hon är vackrare än du, men hon har icke på långt när ditt hufvud, din liflighet, din energi i känslan, om du endast ville upphöra att bakbinda den arma fången. Efter du gärna läser engelska, bifogar jag ett bref, som jag i går fick från henne och som upplyser vårt förhållande." — — —

Vendela Hebbe besvarar detta bref den 11:te i samma månad:

"Det är för att återsända Hildas bref, hvilket Tegnér kanske ännu ej hunnit besvara, som jag för 3:dje gången inom ganska kort tid besvärar dig med bref.

Författarinnan till det gentila brefvet med dess vackra, fullkomligt Engelska styl, tyckes vara just hvad man kallar ett lyckones barn, och hennes lif likt "en sakta ström som mellan blomster framrinner" och i hvilken himmelens stjernor spegla sig; hon tyckes vara en af dessa previligierade varelser, som kunna alltid fritt tala hvad de tänka, utan fara att misstydas, som aldrig blifva missförstådda; så kan hon t. ex. tryggt säga: — I have friends but what are they compared to one the beloved friend, of whom I'm more etc. Se det kallar jag en lycka hvilken jag vore frestad att afvundas henne.

— — Du tillstår att du "oupphörligen sträfvar till det sköna i verklighet, i lif, i handling likasåväl som i dikt — så är det, så bör det vara och derföre älskar och värderar jag dig. — Hufvudet lärer af hjertat, säger du sjelf, detta är således källan för allt stort, skönt, ädelt och godt — så har jag alltid tänkt, det är derföre som icke snille ensamt skapar mensklig storhet — detta vet du väl och visar äfven med gerningar din tro — blott i en enda punkt tyckes du vara förstockad som Pharao. — Jag förvånas öfver mig sjelf som så vågar tala till dig, men du skall säkert förlåta mig — jag vet hvad jag vågar, men just derföre att du är mig så kär, måste jag glömma mig sjelf. — Jag har märkt en fläck på den klara spegeln — den ville jag få bort, om jag ock dervid för alltid skulle se min egen bild fördunklad, på samma sätt som den stackars vapendragaren, hvilken skurade sin herres sköld — ju blankare skölden blef, ju otydligare såg han sina egna drag deri.

Lilla Teckla har varit sjuk. Jag har dessa vackra nätter suttit vid hennes säng med hennes lilla brännande hand i min, och lyssnat till den hastiga respirationen, — många vexlande bilder och föremål ha i nattens tystnad dragit förbi min inbildning; då det yttre lifvet stiger tillbaka framträder det inre till mera ostörd verksamhet, — då jag sett i den stora, klara månan har jag med Davys drömmare i mina tankar förflyttat mig dit, bland seraphsväsenden, som dricka ljus liksom vi luft och som, bättre och fullkomligare än vi, likväl nödgas vidkännas den "organiska ofullkomligheten" att älska med själen! Jag har i dessa tysta ensamma stunder erfarit att den känsla Du kallar abstraction — verkl. ganska mycket skiljer sig från den vanliga, Du ger ett vackrare namn — förnämligast deruti, att den så väl förlikes med de underbara, höga tankar, som en osedd Gud uppväcker i den under ensamheten åt upplyftande betraktelser hängifna själen — den känsla som helig och odödlig skall följa oss långt sedan benhyddan ramlat.

Innan jag slutar vill jag berätta dig, att jag blifvit betänkt att bortlägga min liffärg, ty ser du, den har fallit en person på läppen som jag håller "grufveligt" utaf och hvilken den i högsta måtto vanpryder, du kan tänka dig, att han drifvit denna manie så långt, att han till betygande af sin synnerliga vänskap och agtning funnit på att öfversända liffärgen som oftast pr post — denna ytterliga ridderlighet har ingalunda smickrat vederbörande — men hvem bryr sig derom? — ingen i verlden — det vet Du likasåväl som

stackars Vendela."

"Dina bref äro väl ej alltid sådana jag skulle önska dem," suckar Tegnér i sitt svar på detta bref, dateradt Ostrabo d. 23 oktober 1838, "men", tillägger han, "likväl äro de mig obeskrifligt kära."

På detta bref svarar Vendela Hebbe:

"Tegnérs bref af den 23 oct. har jag emottagit och det är för att tacka dig för detsamma och återsända Ditt tal, som jag nu skrifver — jag hade mycket att invända mot ditt tal, icke det bundna som nu följer, derom kan man icke hafva mer än en tanka, utan det obundna — men det är nu en gång för alla helt och hållet fåfängt — jag

Iduns byrå och expedition,
Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.
Redaktionen: kl. 10—4. Riks 1646. Allm. 9803. Red. Högman: kl. 11—1. Riks 8660. Allm. 402.
Expeditionen: kl. 9—5. Riks 1646. Allm. 6147. Annonskont.: kl. 9—5. Riks 1646. Allm. 6147.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. B, med juln:r:		Uppl. A, utan juln:r:		Uppl. C, praktuppl., med juln:r:	
Helt år ..... Kr.	10:50	Helt år ..... Kr.	10:—	Helt år ..... Kr.	14:—
1:a halfåret »	5:20	3 kvartal ... »	7:60	Halft år ..... »	7:25
2:a halfåret »	5:80	Halft år ..... »	5:20	Kvartal ..... »	3:75
Kvartal ..... »	2:60	Kvartal ..... »	2:60	Månad ..... »	1:35
4:e kvartalet »	3:25	Månad ..... »	1:—		

Iduns annonspris:
Pr millimeter enkel spalt:
30 öre efter text. 35 öre å textsida. 20 % förhöjning för särskildt begärd plats.
Utländska annonser: 35 öre eft. text, 40 öre å textsida, 20 % förh. för särsk. begärd plats.

vet det; Du har dina fördomar mot qvinnan, jag mina mot mannen och på det sättet torde vi aldrig i denna punkt komma att tänka lika, så smickrande för mig i alla andra afseenden öfverensstämmelse i omdöme och smak skulle vara. Vi skola således icke tvista om saker, som icke kunna ändras, utan heldre vill jag med tacksamhet för din godhet att tillåta mig skrifva och Din grundlösa godhet att svara mig, begagna denna källa till glädje och tröst och icke låta skrämma mig derifrån af några "apparitions". Då jag icke vant mig att begära för mycket af lyckan vill jag i detta afsende icke klaga, fastän icke allt är som jag skulle önska: "wir haben alle unsere Fehler." "I menniskobröst der himmelen och jorden kämpa sin eviga kamp," får man icke vänta att "the Host of heaven" alltid skall vara det segrande partiet — jag har någonstädes läst den sanna anmärkningen: om vi icke trodde menniskorna vara bättre än vi anse oss sjelfva, skulle vi aldrig älska; så är det verkl., endast ett öfverlägset andligt värde kan väcka och bibehålla kärleken.

Efter du är så god och erbjuder mig tysk lecture, får jag bedja dig utvälja någon lätt prosa; jag har snart slutat de böcker jag har, hvilka jag vill återsända. — —

Jag läser nu Moore, ack hvad der förekommer många vackra saker! Trol. har Moore rest mycket, ty genom böcker kan han icke hafva inhemtat denna kännedom o. lefvande framställning af österländningarne, deras språk och seder med hvilka han tyckes vara så förtrolig och hvarifrån han hämtat en mängd egna bilder och idéer. Byron har jag gömt till sist och då jag läst och återsändt äfven den, vill jag bedja om att få låna Ossian eller Milton eller någon öfversättning från Italienska poeterna, hvarom du nämnde en gång — en dansk ordbok hade varit mig nyttig vid sidan af Oehlenschlägers och Baggesens skrifter — bland de senare är mycket qvickt och äfven poetiskt och vackert som t. ex. Paradiisfugeln! — — Men min käre Jens har dock ett fult fel!?

Ännu vet man väl ej om Kungen reser till Norige, ehuru hans servis är rest — skulle emedlertid Din resa bli utaf, hoppas jag få glädjen se dig antingen i Jönköping eller uti Stockholm, i alla fall torde du väl vara god och ytterligare skrifva innan Du reser ut ur "Wintergvarteret."

Wi hafva den 1 november i dag; den 13:de skall du vara god och "snäll" och skrifva några ord till mig, den dagen har ofta blifvit firad af Din "Freundinn"

Vendela."

Ett par veckor senare eller i midten af november reste Vendela Hebbe upp till Stockholm. "Resan går långsamt i detta svåra väglag" skrifver hon under vägen till Tegnér. "Naturen i sin djupa sorgdräkt uppmuntrar just icke heller lynnet." I Stockholm insjuknade Vendela Hebbe mycket svårt. Hon skrifver efter sin hemkomst till Tegnér:

"Ändtligen efter nära två månaders tystnad har jag den glädjen att skrifva till Tegnér, det har mycket kostat på mig att nödgats dröja så länge med att tacka för 2:ne bref, dem jag erhöll i Stockholm, det ena på retour och det andra af Baron Leijonhufvud; då jag säger, att ditt ena bref tillika med ett som jag erhöll från Eufrosyne på samma gång, låg under min psalmbok på bordet bredvid mig oläst i 3:ne dygn kan du helt visst förstå huru sjuk jag var; så snart jag blef något bättre företogs återresan, hvilken fortsattes natt och dag på det att vi måtte hinna hem till Julafton, hvarefter jag genast åter insjuknade och har först nu blifvit så pass återställd att jag kan sitta uppe — jag har således ej förrän nu kunnat skrifva, hvilket i alt fall varit min och ingen annans saknad.

Både Din "synnerliga vän" Biskop Heurlin och Baron Leijonhufvud besökte mig flera gånger under min fångenskap i Stockholm — Leijonhufvuds ville att jag skulle dröja hos dem öfver julen och Heurlin hade artigheten att erbjuda mig sitt sällskap under nedresan i början af Januari (alt detta för Din skull!) men jag ville inte tillbringa julen skild från "Signelill." — — —

Jag längtar så mycket att få bref från Dig och då meddetsamma underrättelser om Gerda som "slumrar på gren," det går sannerligen inte an att hvila så länge hvarken på Ek eller Lager! Hvad den kärleken är något helt annat i Digt än i Verklighet! Du har beskrifvit båda för mig och jag är nu mera än förr öfvertygad, att din Frithiof som lemnar Ingeborg och går bort och bygger templet icke har sin motbild i verkligheten; men en sådan digt är våra bättre stunders trosbekännelse.. — Då kroppen, alltid fängslad inom vissa trånga gränser, icke förmår frigöra sig, är det själen förbehållet att stundom göra friare utflykter i en renare eter och liksom kunskaparen från Canaan bringa gyldene frugter från det förlofvade land dit vi en gång draga in genom grafvens port; jag älskar skalden derföre att han med lefvande tungomål förtäljer oss om detta landet och dess under, det gläder mig som

Sweitzarn, då han hör
En hemlandston som återför
Hans alper och hans barndomsminne.

Han är mig mera kär ju mer han införlifvar sig med den tro han lättare än andra kan fatta att: "Idealet är tingens sanning." Honom åligger det, att i sin person och sina handlingar så mycket som möjligt är, förverkliga allt det sköna som lefver i hans tanke och känsla — derföre att vi anse Er vara af en rikare, ädlare, skönare och högre natur än vi andra, derföre älska, ja dyrka vi Er, såsom högre väsenden — måtte jag aldrig lefva den stund jag lärde att tänka annorlunda, den stund jag blefve öfvertygad att I ären greker till förståndet, men i hjertat — abderiter, då sveper jag — icke "resignationens mantel" utan menniskoföragtets svarta bårtäcke omkring mig och sätter mig att dö. Farväl då, Esaias. —

Vendela."

År 1839 blef för Vendela Hebbe ett sorgens år. Hon rycktes då af vilda stormar upp från Näsbyholm. De stormarna må vi låta tillhöra privatlifvets helgd. Anmärkas bör blott att de voro af ekonomisk natur, frukten af borgensförbindelser och misslyckade spekulationer och att de drefvo familjefadern i en landsflykt från hvilken han först efter många år återvände.

Under detta "långa och tröttsamma besök af den svarte gästen sorgen" gläder som förut Tegnérs bref.

"Du klagar öfver dina illusioner", skrifver han en gång, "och jag fruktar att jag förstår dig, men, min älskade Vendela, jag vill säga dig en sak, det gifves blott en illusion och den kallas menniskohjertat. Vi böra gömma den sorgfälligt som man gömmer ett lyte. Detta är min erfarenhet af lifvet. Af menniskohjertats behof är intet mera trängande än det af förtroende och välvilja. Det är obeskrifligt nedslående att gå genom lifvet som ett försegladt bref, hvarpå aldrig något annat läses än utanskriften. Ett förtroligt umgänge är hvad människan behöfver om ej sinnet skall förmögla."

Den 10 febr. 1839 skrifver Vendela Hebbe från Näsbyholm.

"Just nu erhöll jag kunskap om detta bud till Wexiö, jag hinner därför knappast mer än tacka Tegnér för de böcker jag nu återsänder samt för sednaste brefvet, ehuru detta väl icke var så vänligt som jag önskade och hoppades — men ser du: alt det mindre vänliga skrifver jag allid på Ditt lynnes räkning, alt det goda vackra på ditt hjertas, sålunda vet jag att åtskilja "lunets spil" från dina verkliga tänkesätt. Jag kan icke öfvertyga mig att du så där på fullt alfvar fråntager mig den godhet och välvilja, jag vågar icke säga vänskap som du vet, att jag så högt värderar och hvilken utgör min glädje och ära — är jag icke nog fattig dessutom — helt visst — du finner det själf och jag hoppas, att du alltid skall bli dig lik; ju mörkare mitt öde utvecklar sig desto mer skall jag söka och finna tröst uti ditt deltagande för

Vendela.

(Forts.)

Blott ett färgspel.

När mitt arbete jag sömmar,
komma tusen fagra drömmar,
som med väfven sömmas hop.
När jag så det färdigt skådar,
skola brokigt spunna trådar
väcka minnets ekorop.

Stygn för stygn som annars tiga,
fram i dagen skola stiga
med de tankar som jag sytt.
Ur konturer, sirligt sydda,
skola drömmar, en gång flydda,
kallas fram till lif på nytt.

För mig själf jag kan ju skrifta,
att de färger som här skifta,
äro hjärtats stilla bikt.
Det är tankar utaf värde
blott för den, som tyst dem närde,
men för andra utan vikt.

Så jag ser mot bottnens yta,
huru färgerna sig bryta
med en rik och djup nyans.
Några trådar, varma, röda,
liksom kärleksrosor glöda,
när de stå i all sin glans.

Men jag ser ju åter andra
inslag utaf blått som vandra
fram som sky af sol och vår
och jag minnes allt det veka,
som min tanke kunde smeka
i den värld, där drömmen rår.

Ty hvad öga ej fått skåda
kunde trådarna förråda
om de finge tala ut.
Men för mig de kunna klaga,
att mitt hjärtas tysta saga
blott ett färgspel blef till slut.

DAGMAR LJUNGGREN.

IDUNS KOKBOK är den bästa kokbok för det svenska hemmet. - - -
Af ELISABETH ÖSTMAN.
7:de upplagan nu utkommen.
Pris Kr. 6: — inb. - - - -

Gardiner, Bomullstyger, Möbeltyger
av bomull, ylle och linne. Prover sändas
Konstfliten, G:la Högskolan, Göteborg.

Marion d'Alvares kärlekssaga.

Monte Carlo-novell af **Dolorès Örn.**

HÖSTEN 1916. ATT DETTA ÄR LONDON är hart när obegripligt! Denna tysta, mörka, dystra stad, som likt en sofvande jätte ligger där, trött och domnad, blott då och då vändande på sig i sömnen med ett dofft stönande, oroad af strålkastarna, hvilkas ljusgator korsa hvarann i rymden, likt hvita armar: trefvande, sökande, längtansfullt famlande... Outtröttliga söka de ett bevingadt väsen att omsluta... Att älska...

Men det är ej så, det är ej så! Det är hatet och hämnden som vakar. Ett förintande dödsfamntag är det som de hvita armarna gå på spaning efter.

Jag sitter på hotellets balkong och ser ut öfver London och de hvita armarna. Det kunde ju hända att jag helt plötsligt finge lof att springa ned, mot min vilja, om en zeppelinare skulle visa sig öfver mitt hufvud. Därför vill jag njuta det egendomliga skådespelet medan jag kan. Framför mig står ett litet bord, och på det ligger ett manuskript. Det är Marion D'Alvares kärlekssaga. Jag har funnit den ungefär som man hittar ett pärlband. Inte hela pärlbandet på en gång, utan då och då en pärla. Som det var vackra, skimrande pärlor trädde jag upp dem på ett band, då jag hade tillräckligt många i mitt minnes juvelskrin. Och se här är detta lilla kvinnosmycke. Dessa tätt skrifna blad, som jag nu vill läsa för dig.

Bland de hvita pärlorna i Marion D'Alvares lif finns det en svart pärla. Den representerar hennes lille gosse, hennes sorgebarn.

Första gången jag såg Marion var det i trädgården till Hotel Cap Martin. Jag såg egentligen mer på den lille gosse hon lekte med än på henne själf. Han var puckelryggig. Benen voro smala och allt för långa, men ansiktet var så vackert, fast det hade ett lillgammalt uttryck. Han bollade med sig själf, studsande bollen mellan sin hand och marken, men stundom sände han den till sin mamma med ett: "C'est pour toi, petit' mère". Då jag var ett par meter ifrån dem måttade han fel, och bollen föll ned i mitt parasoll. Jag tog upp den och kastade den till honom. Han fångade den. Gaf mig en frimodig blick ur ett par svarta sammetsögon, följda af ett artigt: "Merci, Madame!"

Jag tänkte på hur det skulle kännas i modershjärtat att se hans vackra ansikte på den vanföra kroppen; därvid kände jag plötsligt att solen gått ned bakom alperna, och att vinden var kall. Jag vände om, och då jag kom till hotellets entré ropade portiern fram monsieur D'Alvares bil. Damen med den lille puckelryggige gossen stego först i bilen och efter kom en man, som jag genast kände igen ifrån Monte Carlos spelsalar. Han kunde vara omkring fyrtio år. Håret var tjockt och lätt gråsprängdt. Ansiktet var lidelsefullt men vackert. Dystert vackert. Ögonen glimmade med en halfslocknad glöd. Han tillhörde dessa spelare som likt osaliga andar irra från bord till bord, utan rast eller ro. Jag hade en gång döpt honom till "Den slocknade vulkanen", på grund af hans blick. Han hade grått helskägg men hans ögonbryn voro ramsvarta. Det låg något otämjdt och vildt öfver hans anletsdrag. Jag såg denna första gång helt litet af Marion D'Alvares ansikte, ty hon var insvept i en tät automobilslöja. Figuren var smärt och det var en ovanligt liten och välformad fot, chausserad att framhålla dess skönhet, som hon satte på fotsteget till bilen.

— "Kör hem", sade monsieur till chauffören. Och synen försvann.

Dolorès Örn.

Senare fick jag veta att de bodde i den vackra "Villa Soleil", nära Villefranche.

Jag hade för vana att fråga mig själf då jag for förbi den villan: "Äro de lyckliga, människorna som bo där?"

De borde vara det! Det vore orätt att släppa in någon annan än kärleken och lyckan i denna idealboning, där natur, konst, god smak och guld i förening byggt upp ett tempel. Men det var inte så. Sorgen hade slagit sig ned i ett af gästrummen. Hon kom till dem när lille Ferdinand var åtta månader. Och sen dess hade hon bott kvar. Lille Ferdinand hade ej kommit till världen puckelryggig. Tvärtom! Han var både frisk, stark och vacker, när han föddes. Men då han var åtta månader gammal satte barnjungfrun honom på golfvet, på ett skärt sidentäcke. Rundtomkring honom strödde hon ut alla hans leksaker. Skallror, dockor, hästar och hundar. Så att han riktigt hade händerna fulla.

Och därför tyckte barnjungfrun att det inte gick någon nöd på honom om han satt ensam ett litet, litet ögonblick. Hon skulle bara sätta på sig en finare blus till kvällen, ty hon väntade sin käraste.

Det var i skymningen. Herrskapet hade farit bort på middag. Men nu hände det att Ferdinands pappa hade glömt sin plånbok. Och som han skulle uppvakta "Drottning Fortuna", senare på kvällen, så behöfde han den. Bilen fick vända. Han sprang själf, i flygande fläng, uppför trappan för att hämta den.

Då föll det honom in att ta en genväg öfver barnkammaren. Det var halfmörkt och tyst i rummet. Lille Ferdinand hade somnat bland sina många leksaker. Ferdinands pappa var närsynt. Han såg inte sin lille son, som låg där som ett mjukt spetsbylte. (Jungfrun hade nog dröjt litet längre än hon tänkt, medan hon gjorde sig så fin för sin käraste.) Pappan sprang rätt emot det mjuka spetsbyltet, och det var inte långt ifrån att han sparkat undan det, troende att det var en kudde, om ej ett gällt skrik gått ut därifrån.

"Min Gud, hvad har jag gjort!" ropade han och fick upp den lille i sina armar. Jungfrun kom springande, röd af rädsla, men då hon fick se att monsieur höll den lille blef hon lugn.

"Jag sprang emot honom", sa monsieur, "tänk om jag gjort honom illa?"

"Gud bevars", sa jungfrun, "det ska vi väl inte tro. Han skriker på detta sätt af rädsla. Det är klart." Och så tog hon honom och vyssjade honom sakta och då tystnade han. "Nu ser väl monsieur att det inte var något farligt", fortfor hon. Och både monsieur och hon själf trodde att det var sant.

Men så var det ändå ej. Osynlig för dem båda hade fru Sorg gjort sin entré i villan... Marion D'Alvares hölls utanför det hela, tills några dagar därefter, då Ferdinand började kinka och se sjuk ut. Doktorn tillkallades och konstaterade att ryggen var bruten. Och efter den dagen installerade sig fru Sorg i Villa Soleils bästa gästrum... Ferdinands mamma lämnade ej mer sin lille gosse. Hon var ständigt hos honom. Fadern däremot undvek barnet. Ja, han flydde honom. Han kunde inte se på hans gestalt, utan att genast, under någon förevändning, låta ögonen gå åt annat håll. Han var som förvandlad, han drefs af en inre oro. Rastlös och ombytlig jagade han efter sinnesrörelser att dränka de naggande samvetskvalen uti, de ständigt återkommande frågorna: "Hvarför, hvarför?" ... Hans hår grånade och hans ansikte såg ut som en lidelsefull protest mot hela lifvet. Han försummade sin hustru. Hon hade resignerat, syntes det honom. Hon kunde skratta och vara lycklig med Ferdinand. Men hon var den modiga af dem båda. Han var feg. Det värkte i hans egen rygg då han såg sonens. Till slut lefde han så gott som utom sitt hem. Han reste från den ena staden till den andra, från det ena landet till det andra.

Marion hade fria händer med sin son. Ferdinands säng hade, från den kväll då han blef sjuk, flyttats in i hennes egen sängkammare.

En dag hviskade ryktet att mannen hade en älskarinna. Marion tog det lugnt. Det var så länge sen han var hennes man. Hon kände sig vid tjugufyra års ålder som om hon gjort upp sin räkning med lifvet.

Det vill säga, något annat lif än sonens. Han var henne nog. De lekte, promenerade och förde långa samtal. Ferdinand var vetgirig, och en dag beslöt Marion att en informator skulle anskaffas. Monsieur D'Alvares var hemma då Marion en dag satte in ett par omständligt affattade annonser. Bland andra svar kom det ett från en svensk doktor. Brefvet behagade Marion därför att dess stilisering afvek från de öfriga svarens. På hennes anmodan infann sig d:r Mikael Falk personligen. Marion D'Alvares tog emot honom. Hon frapperades af hans ungdomliga ansikte och smärta, gosselika figur. På hans bref hade hon föreställt sig en lärd typ, med glasögon och lutande hållning. Då hon undrande betraktade honom och såg hur en varm rodnad därvid spred sig öfver hans ljusa hy, smålog hon halft road, halft smittad af hans blyghet: "Jag skall låta Ferdinand komma in", sade hon. "Jag nämnde ju i brefvet att han är klen. Han är ofärdig", tillade hon. "Det är inte ett medfödt lyte (och nu var det hon som rodnade) det är följden af en olyckshändelse då han var liten." Vid denna förklaring af madame D'Alvares steg blodet åter i doktor Falks ansikte, och det var som om den purpurvåg, som sakta drog sig tillbaka från hennes drag, nu i en lång dyning nått öfver till honom. Hennes mörka sammetsögon mötte hans med en frimodigt allvarlig blick, som plötsligt ljusnade och log, då hennes son kom in.

Doktor Falk gick emot gossen. Han kände en oförklarlig tillfredsställelse då han mötte blicken ur dessa barnaögon, hvilka strålade upp emot honom, likt tvillingstjärnor till de ögon han nyss för en sekund sett in uti. Han gjorde honom några frågor, hvilka Ferdinand besvarade på ett om klart förstånd vittnande sätt, synbart tilltalad af sin blifvande lärares sympatiska personlighet.

Då Mikael lämnade villan, var allt uppgjordt för den kommande undervisningen, vid hvilken modern förbehållit sig att närvara så mycket som möjligt.

Och nu började för denna trio en lycklig tid. Ferdinand höll inom kort af sin lärare.

Han gjorde framsteg i studierna, på hvilka doktor Falk nedlade de anlag som pedagog som hans rika natur satt inne med. Mikael Falk var en ovanligt begåfvad man: poet, romantiker och realist. Kanske var han en smula mer sinnligt betonad än han bort vara. Allt hos honom var så att säga "tillmätt med råga", så att det förvånar mig inte att så var. Hur som helst, en fängslande personlighet var han. Och Marion D'Alvares var ung och fager, med den matta sydländska glansen öfver sin skönhet, som är särskildt lockande för en nordbo. Hennes svarta sammetsögon och mörka lena hår, som hon bar enkelt uppsatt i en rik knut i nacken, hennes smidiga gestalt, hennes grace och medfödda värdighet, som förlänade hennes glättighet en egen charm — allt hos henne drog och tilltalade Mikael Falk.

Så fort han såg henne var det som om han kommit in i en trollkrets. Han älskade henne redan första gången deras blickar möttes, då blodet i en våg strömmade upp i hans ansikte. Och nu såg han henne för hvar dag. Han gick vid hennes sida. Han lyssnade till hennes röst. Och det var vår! Vår vid Medelhafvet...

Och om kvällen steg månen upp ur hafvet och kastade darrande reflexer öfver vågor, träd och blomster. Luften blef svalare. Blommornas doft starkare och fåglarnas älskogsdrillar fyllde luften med trånad... Och Marion, frågar du mig med ögonen, min vän. Du vill veta, hvad hon kände? Det är inte svårt att gissa! Det är så naturligt, att hon skulle älska Mikael Falk, att jag knappt tycker att jag behöfver berätta det. Tänk bara efter. Hon gifte sig vid sexton år, hennes son var nu sju, och hon själf tjugufyra år.

I öfver sex år hade hon left ensam med sin gosse. Mannen hade glidit ifrån henne. Hon hade inte vetat mycket om lifvet eller kärleken, då hon blef madame D'Alvares. Men nu visste hon en hel del. Hennes hjärta hade vidgats af sorg. Nu fick en stor kärlek rum däri. Och hon var lycklig. Inga bekännelser hade ännu växlats mellan dem. Ingen hade med ett ord förrådt sin hemlighet, och ändå visste båda att de älskade hvarann. Det gick som starka strömmar mellan dem, då Ferdinand räckte modern sin ena hand och läraren den andra. Öfver hans hufvud möttes deras ögon; ett par svarta och ett par mörkblå. Som två fjärilar fladdrade de emot hvarann i det varma solljuset, skildes lekfullt, jagade hvarann, hvilade bland rosorna eller flögo långt ut till hafs, eller högt upp till de gråvioletta alptopparna. Alla intryck som dessa svarta och blå ögon mottogo voro gemensam egendom; och de mottogo många sköna intryck. De gjorde långa utflykter i bil eller till fots. De seglade ut till hafs åtföljda af en fiskare, som skötte den lilla båten, som monsieur D'Alvares inredt för långturer, då han själf var passionerad seglare.

De badade tillsammans, hvarvid Mikael undervisade Ferdinand i att simma. Villa Soleil hade en vidsträckt strandtomt. Vid den längst bort belägna sidan var det ett stycke fin sandstrand, eljes var det stenigt. Just där hade klippan form af en jättesvamp. Den bildade en naturlig grotta eller ett stort paraply. Därunder sökte de skydd då solen var för brännande. De lågo alla tre framstupa i den mjuka, varma sanden och hjälptes åt att bygga fästningar eller kastade smörgås.

Jag satt en dag på min balkong och såg i en Zeisskikare ut öfver haf och stränder. Då ser jag plötsligt en den allra älskligaste tafla: en ung man bärande på sina armar en ung kvinna öfver de knaggliga stenarna vid stranden. De voro båda i baddräkter, vattnet glittrade om dem.

Det var som en bild af "Paul och Virginie". Jag kunde inte se deras ansikten, då de voro för långt borta, men jag gjorde dem i min fantasi till vackra varelser. Senare fick jag veta att jag på intet sätt öfverdrifvit deras skönhet. Jag brukade hvarje dag rikta in min kikare för att se på den tjusande taflan. Stundom kom jag försent för att se något annat än deras fötter och smalben, som syntes under den utskjutande klippan. Jag brukade säga: "Nu badar "Paul och Virginie".

Jag visste inte då att det var en illustration till Marion D'Alvares kärlekssaga — — —

"Och monsieur D'Alvares?" frågar du mig. "Hvar håller han hus?" Monsieur D'Alvares var i Afrika. Han reste dit i februari för att jaga, i sällskap med några engelska vänner. Han var i dubbel mening i en annan värld. I Marion D'Alvares värld var han ej längre.

Hon hade så länge left ett skenlif som hans hustru, att det var mycket lätt att glömma bort att hon ännu var det. Hon hade så helt gått upp i kärleken till sonen att mannens otrohet ej ens väckt hennes svartsjuka eller varit ett stort lidande för henne. Hon hade tyckt att hans samvetsagg öfver barnets olycka tagit sig ett obegripligt uttryck. Men hon tyckte att han alltför lätt afstod från sitt barns kärlek. Detta var det som gjorde ondt i hennes hjärta... men nu tänkte hon ej mer därpå. Nu hade Ferdinand fått en vän i sin lärare. En vän och lekkamrat, ty Mikael var outtröttlig i att underhålla och roa dem båda. I hans uppfinningsrika hjärna föddes ständigt nya idéer. Nya förslag till förströelser och långa utflykter. Så långa som möjligt! Ofta foro de bort på morgonen och kommo igen vid solnedgången. Hvem kan förtänka honom att han ville förlänga de snabbt flyende timmarna?...

Man var redan i augusti, de violetta fikonen, mandarinerna, persikorna, och de första valnötterna hade redan kommit på bordet; eller plockats från träden under skämt och löje. De glada skratten hade jagat fru Sorg på porten. Hon gaf sig ut på ströftåg. Dylikt gör henne nervös. Suckar och tårar äro hennes näring... Kanske tittade hon in till både dig och mig... Om vi dolde våra ansikten i händerna... Om våra bröst häfdes af kvalfulla suckar... Om vi vandrade rastlöst, fram och åter i våra rum, eller sutto stilla, stelt stirrande på en fläck...

För dylikt har fru Sorg en öppen blick, vännen min. Hon går omkring och gläntar på alla dörrar. Man är aldrig säker för henne.

Men Marion D'Alvares var lycklig i det närvarande. Hon tänke inte på hvart den blomstersmyckade väg ledde, på hvilken hon vandrade med Mikael Falk. När därför Mikael under olika förevändningar förlängde tiden för deras samvaro, så var Marion alltid villig att gå in på hans förslag.

En dag, då Ferdinand låg till sängs med en kompress på sitt knä, som han gjort illa under lek, dagen förut, lämnade Marion honom, efter att ha läst honom i sömn. För första gången tog hon emot Mikael ensam. De promenerade ned till stranden och bort till den omtyckta lekplatsen vid klippan. Det var soligt och de slogo sig ned i skuggan. De talade inte mycket, men luften var liksom full af hvad de höllo tillbaka. Marion ritade i sanden, men utplånade det genast igen. Då lutade Mikael sig fram, för att öfver hennes skuldra läsa hvad hon skref. Hon vände på hufvudet och deras ögon möttes... Och denna gång fladdrade ej den mörkblå och den svarta sammetsfjäriln lekfullt från hvarandra. Tvärtom! Närmare och närmare kommo de... De slöto sig till slut så ömt intill hvarann att deras vingar blefvo till ett... liksom deras darrande, heta läppar tryckta mot hvarann, förtäljde, utan ord, om den lycka som de så länge burit i sina hjärtan. Och hafvet sorlade och solen sjönk... men för Marion och Mikael stod tiden still, eller rättare den flydde så fort att den syntes dem stå still.

Hade deras kärlek varit uppfinningsrik förut, så blef den nu pockande. Dagarna voro inte långa nog, de måste förlängas med nätterna. De månljusa augustinätterna, då allt var tyst i Villa Soleil. Då gingo Mikael och Marion ned till stranden, till den roströda klippan, under hvars skyddande arm det första inseglet på deras kärlek brunnit i den första berusande kyssen.

Månstrålarna och vågorna lyssnade till de dikter, som kärleken lade på Mikaels läppar, ty han var poet, som jag redan sagt dig. En gudabenådad poet. Men mest diktade han med sina läppar emot Marions, en hymn utan ord. En blodets sång, där hjärteslagen markerade takten. Och det var starka, stormande slag, som Mikaels hjärta slog under dessa månljusa nätter... Och med nattens kärleksrus ännu vibrerande i nerverna, väcktes han, redan tidigt på morgnarna af den trånga gatans ekon, där han bodde uppe i Monaco Ville. Signalen från D'Alvares chaufför var hans revelj. Vid den flög han ur bädden, tog en kall afrifning, hvisslade eller sjöng, medan han klädde sig. Steg ut på balkongen och tittade uppåt den flik af himmel, som från den trånga gatan var synlig, för att se om vädret var lofvande. Därpå sprang han nedför trapporna, hälsade på sin värdinna, som med sin strumpstickning slagit sig ned utanför porten, på själfva gatan, liksom skomakaren några hus därifrån flyttat ut hela sin verkstad dit. Man kunde tro sig förflyttad flera århundraden tillbaka då man promenerade fram mellan de gammalmodiga husen på denna gata, där det intimaste familjelif idkades utanför trösklarna; där barnen lekte, medan mödrarna arbetade eller hvilade sig. Själfva atmosfären var tung af lök och matos. Den eleganta lyxbil, som hvarje morgon väntade vid hörnet af kyrkan, då gatan var för trång att vända på, väckte berättigadt uppseende och beundran hos de enkla invånarne.

Barberarn och bokhållarn i vinhandeln, som båda räknade doktor Falk som kund, utbytte menande och uttrycksfulla blinkningar och ett tyst hviskadt: "Han har tur den där gossen, oh, la, la! Den som vore i hans kläder!"

"Hvad tror du hon heter?"

"Je ne sais pas."

Dylika yttringar följdes af sträckta halsar och nyfikna ögon då Mikaels ungdomligt smärta gestalt skymtade i porten till det grå medeltidshus i hvilket han bodde.

Men så var han också något att se på! Det ljusa håret låg i en mjuk våg öfver hans hvita panna, hans fina hy trotsade solbrännan. De blå ögonen strålade af ungdomligt öfvermod eller blickade drömmande framför sig, hans hvita flanellkostym klädde både honom själf och den mörkröda bilens mjuka läderdynor, på hvilka han sjönk ned med en suck af otåligt välbehag, tog hatten i hand och lät sol och vind friska upp sitt ansikte, medan han redan på förhand invaggade sig i drömmar om den kommande dagens och den nästa månskensnattens kärleksfamntag och ljufva kyssar... Det var inte underligt att människorna gärna sågo

på honom, och lyssnade med välbehag till hans friska röst och glada skratt.

Det var omöjligt att misstaga sig på hans uttryck: Han var förälskad, och hans kärlek var besvarad. Hvarje skiftning i hans ansikte förrådde det.

Och som Emerson säger: "All the world loves a lover"...

Mitt i detta lyckorus kom det en morgon ett telegram till Marion från hennes man: "Anländer med nioтåget!"

Marion hann ej mer än kläda på sig, så stod han redan på tröskeln till sitt hem. Då han fick se henne föll det som fjäll från hans ögon: "Har jag varit blind?" frågade han sig själf: "Är detta min hustru? Samma Marion som jag lämnade för sju månader sedan? Som jag under åratal försummat. Hvilken strålande ros är hon ej blifven! En yppig strålande ros som blommar för mig."

"Marion, min älskade lilla hustru", hviskade han och drog henne med starka armar stormande intill sig. "Nu reser jag inte mer ifrån dig! Aldrig mer! Dig och lilla Ferdinand", tillade han med ångerfull ömhet i rösten.

Vid dessa ord drog det en kall vindfläkt genom Marions hjärta. Det krympte samman i darrande ångest. Hon bleknade om den friska kinden, men mannen såg det ej, ty han höll henne tätt till sitt bröst...

Då gläntade åter fru Sorg på dörren och smög sig, osynlig för dem båda uppför trapporna till sitt gamla gästrum, som så länge stått tomt...

Då Ferdinand kom ner, tog fadern honom i sina armar och satte honom på sitt knä, såg in i hans svarta sammetsögon, Marions ögon, och kysste honom så häftigt, att Ferdinand drog sig undan den ovana smekningen. Han besvarade tyst och enstafvigt faderns frågor och hans ögon vandrade ofta ut genom fönstret, från hvilket man kunde se trädgårdsgrinden. Plötsligt gled han ned från faderns knä och sprang mot dörren, gladt ropande: "Te voila enfin, mon professur!"

Monsieur D'Alvares reste sig och gick fram till fönstret, bakom hvars gardin han såg hur doktor Falk lyfte upp och omfamnade hans son. Han såg hur Ferdinand slog armarna om honom och kysste honom på båda kinderna. Han såg äfven de ifriga blickar som läraren sände upp till den balkong, som låg ofvanför, och hvilken tillhörde Marions sängkammare. Han drog sig bakom gardinen helt och hållet så att han kom in i fönstersmygen. Minuten därpå trädde doktor Falk in i rummet, omedveten om hans närvaro eller ankomst. Han hade tagit spårvagnen i dag, orolig öfver anledningen till att bilen ej som vanligt hämtat honom.

— Din mamma mår väl bra, min gosse?" sade han. "Mais oui, mon professeur, très bien", svarade Ferdinand.

Doktor Falk satte sig nu vid bordet, där undervisningen hölls, och skref några ord på spanska, som var det språk på hvilket han och Marion skriftligt meddelade sig med hvarann, därför att ingen i huset talade det mer än de själfva.

Han rullade ihop det till en rulle och stack den skämtsamt i hand på Ferdinand sägande: "Lämna det till din mamma, så att hon vet att jag är färdig att börja lektionen."

Han hade skrifvit: "Din otålige Mikael väntar på sin älskade". Då Ferdinand var nära dörren stod plötsligt hans far framför honom. "Framför ditt ärende muntligt, min gosse," sade han och tog rullen ur hans hand, "doktor Falk hälsar din mor att han är förhindrad att ge någon lektion i dag", fortfor han med hes röst, sen han vecklat upp och läst budskapet; hvarpå han med mildt våld förde Ferdinand utom dörren, ty gossen hade vändt sig om mot sin lärare, med ett frågande uttryck i sitt ansikte, vid denna motsägande befallning från fadern.

De båda männen stodo stilla framför hvarann — — — Ferdinands lätta steg hördes i tystnaden ofvanpå. Hans klara barnaröst talade med modern. Ett rop hördes och fallet af en kropp och ett högt skrik af Ferdinand. Doktor Falk glömde allt: "Hon är sjuk!" ropade han, och sökte komma förbi monsieur D'Alvares, men denne grep honom med armar, hårda som järn. Han var Mikael öfverlägsen, både i längd och styrka. Förgäfves försökte han befria sig. De flämtade och stönade. De vacklade rundt och stötte omkull möblerna. Slutligen klämde mannen Mikael mot väggen och fattande honom om strupen tryckte han ihop den, och med en våldsam stöt kastade han honom ifrån sig. Han föll i riktning mot dörren och stötte i fallet emot kanten af ett skåp. En smal röd strimma sipprade ned för hans tinning. Han låg orörlig...

Men Filip D'Alvares ögon, som nyss brunnit af svartsjuk vrede, stirrade nu stelt bort öfver den medvetslösa kroppen, på ett blekt, förskrämdt barnaansikte, med två af fasa vidgade, svarta sammetsögon, som hängde vid honom, med alla tecken på skräck och afsky, medan de sakta fylldes med tårar och öfver de darrande läpparna kom det ett klagande skrik: "Mon professeur, mon grand ami!" Hvarpå han kastade sig ned vid sin lärares sida och slog sina armar skyddande om honom...

Monsieur D'Alvares gick in i sitt rum och ringde på telefon till doktor Ferrara att skyndsamt komma till hjälp. Men då doktorn kom, fanns han ej tillstädes. Ingen visste hvart han tagit vägen, men man märkte snart att segelbåten saknades. Den återfanns dagen därpå drifvande och — — — tom. Filip D'Alvares lik hittades några dagar därefter af ett par sardinfiskare. — Marion låg i en svår nervfeber då han jordades. Ensam, med präst och tjänarna i villan stod lille Ferdinand vid sin fars graf... Men en vecka senare följde han, under konvulsiviska snyftningar, den blomstersmyckade kista i hvilken hans älskade mamma slumrade, befriad från lifvets och kärlekens grymma förvecklingar...

Några veckor senare hämtades han af släktingar från Buenos Aires, där hans mor var född. Skilsmässan från hans lärare, doktor Falk, var en bitter stund för lilla Ferdinand. Den förre repade sig långsamt från följderna af den svåra hjärnskakning han ådragit sig i fallet. Sorgen öfver Marions död och skilsmässan från hennes son, och hans afhållne elev, gjorde honom likgiltig för sin egen hälsa och det var med en viss motvilja han hörde doktorn förklara att han nu kunde utskrifvas från det sjukhem, i hvars stilla hägn han vaggat sin sorg, som man vaggar ett otåligt och sjukt barn.

Jag gick en dag, af en slump, öfver Monte Carlos kyrkogård, då jag invid en graf såg en skarp skugga falla öfver sandgången.

Skuggan hade form af ett frågetecken. Det var lilla Ferdinands vanföra kropp som kastade den blå skuggan i det bländande solljuset. Han var ensam, och hans milda svarta ögon stodo fulla af tårar medan han hviskade: "Adieu, maman"...

...: Och så gled skuggan af ett frågetecken bort under ett olivträd, hvars knotiga grenar syntes mig vridna i vånda öfver den lille ensamme gossens sorg... liksom frågetecknet vid grafven för mig är en symbol af Marion D'Alvares kärlekssaga.

Folkkommissariernas representant i Stockholm, V. Vorovskij, går ombord på torpedjagaren Vale för att afresa till Åland i afsikt att förmå de ryska soldaterna att lämna ögruppen. O. Ellqvist foto.

Röda Kors-ambulansen, som i dagarna afgått till Finland. I midten synes prins Carl med general Berg vid sin sida. O. Ellqvist foto.

Vinter i Åre.

VINTERDAGAR I Åre — ja, men icke den parodi på vinter, som Stockholm för det mesta bjuder på, utan strålande, friska, snöiga dagar, som komma blodet att flyta snabbare och ge tillfälle till den riktiga vintersporten på skidor, med bobsleigh och curling. Dessa tre höra nämligen Åre till först och främst. Dess skidterräng är berömd för sin omväxling.

Lifvet i Åre har två sidor, och den som sett den ena, har därför icke ulan vidare kännedom om den andra. Den ena sidan visar sig under Åreveckan, brusande som en festmarsch, då på Grand och de andra tillhållen för resande samlas folk från hela Sverige, berömdt folk och förmöget folk, men mest en massa sportintresserade ungdomar. Veckor i förväg äro alla tillgängliga rum på kilometerafstånd från Grand hotell upptingade, och det har funnits stockholmare — de äro som bekant ibland en smula tokiga — som bott vid Björnänge, ett par kilometer från Åre och tagit sig dit skidledes eller gåendes för att få vara med om festen och trefligheten. Åreveckan nalkas nu med sina täflingar som vanligt och redan strömma gästerna till. Den blir en upplefvelse med sport, dans och flirt, en vinterfest hvars make man inte får vara med om på något annat ställe. I synnerhet för de unga visar Åre sig då från en förtjusande sida.

Men det mera stillsamma lifvet där under hastigt svinnande vinterdagar har sitt stora behag. Hur många trötta, öfveransträngda storstadsbor ha icke i snön och den stora stillheten däruppe återvunnit hälsa och lifsmod. En del har fått sina något

Nya Grand Hotel i Åre med Totten i bakgrunden.

General Balck på skidtur.

Direktör Ture Marcus med sina prishundar.

Grosshandlare J. E. Frykberg tar en vacker vy.

Hallen i Nya Grand.

Sällskapsrummet i Nya Grand.

snedvridna begrepp om hvad vinter egentligen är för något fullständigt lagda tillrätta. Den komfort och det utmärkta bord, som man finner hos direktör Ture Marcus på Grand Hotel Åre bidrager nog i hög grad till att folk trifs däruppe som de flesta göra. Och därtill folk af de mest skilda kategorier.

Har man rest från ett grått, snösörjigt Stockholm en eftermiddag i mörkningen och vaknar morgonen därpå i Östersund till en solklar, skimrande hvit vinterdag med rosenslöjade snöfjäll, som vakta horisonten, då har man med ett slag kommit in i en ny värld, vinterlandets portar ha öppnats och den som förr hädade vintern för dess köld och mörker
dess tillbedjan.

Men fjällen i Östersu
upptakt till Åre. Där n
var. Skutan är icke så

7. Skeppsredare Nils Osterman med fru. 8. Prins Eugen, ryttmästare C. G. Platen (längst till höger) och fru Platen. 9. Direktör N. P. Mathiasson med familj. 10. Prinsen och prinsessan Valdemar af Danmark. 11. Två små glada lappgossar. 12. Ett trefligt skidparti. 13. Åre curling-klubb håller rast. 14. Ett ungdomligt bobsleigh-lag. 15. Med skidor på Skutan. 16. Hurra för första maj! På taket till den öfversnöade turist-

kall bli omvänd till

äro endast som en
er man dem på all-
ttillgänglig som den

vid fjällen oerfarne skulle tro. Det fordras stor träning som skidlöpare för att nå dess topp vintertid, och från Åre by och station får man nöja sig med att beundra den krans af lägre fjälldigniteter, som omge jätten. Lillskutan, Totten och Mullfjället duga också att se på och fjällgrannen på andra sidan Åresjön, det i fjärran försvinnande Renfjället, är i synnerhet vid månsken värdt vår beundran.

Det vedeldade tåget, som sänder vackra gnistpelare ut i vinterluften, men gärna vill hvila sig bra länge vid stationerna kommer för det mesta fram till Åre lagom till lunchtiden. Antingen man fått rum på det

hyddan på Lillskutan. 17. Konsul R. Bünsow med dotter. 18. "Tailing-party" startar från Grand. Den första körsvennen dir. T. Marcus. 19. Rast i snön. 20. På vårsidan måste man skydda sig med mörka glasögon mot det starka solljuset på snön. 21. Prins Eugen på slädfärd. 22. Åreveckans glada dagar. 23. Boben går!
Foto N. Thomasson och T. Marcus.

med modern komfort inrättade Nya Grand, som är ovanligt hemtrefligt för att vara ett alldeles nybyggdt hus, eller på det gammaldags Grand Hotel, där rummen ha kakelugnar och nästan verka gästrum i en herrgård på landet, så samlas man alltid till måltiderna i restaurangbyggnaden. Där ligger matsalen, stor som en landskyrka i en blomstrande socken och sällskapsrummen, som lifligt tagas i anspråk, ty sällkapslifvet blomstrar i Åre i kapp med sporten. De flesta gästerna komma i sportdräkter och pjäxor direkt från skidfärderna i fjällen, och tonen blir genast gemytlig och ogenerad, ty man kan inte gärna vara konventionell i vinddräkt och lammskinnslufva. Men till den sena middagen har sällskapet förvandlats. Damerna i aftondräkt, herrarna i smoking, och ofta blir det dans, men nästan alltid bridge, innan man skiljs för kvällen.

Det internationella elementet i Åre har under kriget egentligen icke framträdt mera än förut, ty folk utifrån Europa ha alltid hittat dit, men det förekommer numera äfven på de lugnare tiderna, icke endast under Åreveckans festdagar. Svenska eller norska affärsmän som bott i någon af världsstäderna och nu hindras i sitt yrke ta sin tillflykt dit med sina familjer. Ty detta är en plats undan stormarna.

Så godt som alla i Åre åka skidor, äfven de som icke skulle drömma om att göra det på annat håll, och knappt någon kan undgå bob'en. Bobsleighbanan, som anlagts af Årebolaget och hålles i oklanderligt skick, är en kilometer lång och rekordhastigheten, som då detta skrifves icke slagits, är 98 sekunder. Den nyinrättade curlingbanan bör också nämnas som en stor dragningskraft för många Årebesökare af typen medelålders gentlemän, som ledsnat en smula på skidsporten.

Men i första och sista rummet komma fjällen med sin orubbliga stillhet, sitt majestät och sin skönhet. Antingen man kommit dit för deras skull eller ej, så slutar man alltid med att sätta dem som nummer ett.

ELISABETH KREY-LANGE.

Lapparnas ting i Östersund.

Ett par blad ur Iduns notisbok.

BEHOFVET AF EN HÖGRE FLICKPENSION efter utländskt mönster har gjort sig allt starkare gällande sedan det numera är omöjligt för föräldrar att skicka sina döttrar till Tyskland, Schweiz, Frankrike eller England efter skolstudierna. En kommitté med ärkebiskopen i spetsen har i dagarna bildats och man hoppas så småningom kunna realisera planen.

Undervisningen skulle afse att ge en afslutning åt skolstudierna och hufvudvikten skulle läggas på språk, framförallt franska, som numera intar en undanskjuten plats i den svenska skolan. Språken skulle studeras för infödda lärarinnor. Litteratur och konsthistoria samt musik skulle utgöra valfria ämnen. Eleverna torde komma att utgöras af helpensionärer och afgångsbetyg från flickskola eller motsvarande kunskaper erfordras för tillträde till skolan.

Lifvet inom skolan skall så mycket som möjligt läggas som i ett godt kristligt hem. Sport, promenader och till en ringa del äfven hushållsbestyr ingå i programmet.

Men ännu återstår ett omfattande förarbete innan dessa planer kunna bli verklighet. Det erforderliga kapitalet är ännu ej fullt, lokalfrågan är också svåfvande. Förslag att inrymma skolan i Saltsjöbadens gamla samskola äro uppe men ännu är ingenting afgjordt.

*

KVINNODRÄKTEN GENOM tiderna kallades ett föredrag af fru Alma Velander-Philip anordnadt den 15 febr. i Grand Hôtels vapensal af modefirman Sankta Birgittaskolan. Talarinnan lät inför en intresserd publik sakkunnigt och underhållande de skiftande kvinnomoderna passera revy alltifrån äldsta forntid till våra dagar i ett föredrag, som blef ännu mer instruktivt genom den rikliga mängd ljusbilder, som samtidigt förevisades.

Alltför litet beaktas i allmänhet att till konsten att kläda sig behöfves uppfostran och att till sådan utbildning bidrar i hög grad kännedomen om de skiftande dräkterna från skilda tider. Sankta Birgittaskalan har därför all heder af företaget.

1. Jur. kan. Torkel Thomasson, mötesbestyrelsens sekreterare, den ena af initiativtagarna till mötet. 3, 4, 5, 6. Typer från lappmötet.

Från scenen och estraden.

HENRY BATAILLES SKÅDESPEL "Bröllopsmarschen", Dramatiska teaterns senaste nyhet, behandlar motivet: kärleken till en enda och för hela lifvet. För ej så längesedan brukade den franska hustrun — åtminstone inom de mondäna samhällslagren — skildras som obligatoriskt otrogen både i romanen och på scenen; numera är situationen förändrad därhän att hustrun afvisar älskaren i kraft af en sträng sedekodex, som hennes känsla skapat och som hon sätter en ära i att ej bryta emot.

Genom hvilka själskriser den franska öfverklasskvinnan omvandlats i sitt erotiska begär och huru de sociala förhållandena och de nya filosofiska strömningarna i hennes hemland bidragit till denna förändring i hennes känslolif, skulle bli för långt att här antyda. Vare det nog sagdt att hon nu existerar som typ, att dikten vänder sig till henne för att vinna ny näring och en fastare etisk grund under inbillningskraftens syner, och att Henry Bataille's i sitt skådespel förhärligar henne.

Grace de Plessans äktenskap med den fattige, i lifvet tafatte och opraktiske musikern Claude Morissot börjar som en pariser-idyll af Francois Coppée eller Ludovic Halévy och slutar med ett revolverskott i sensationsromanernas stil. Men däremellan finnas några utsökta scener med fina belysningar af kvinnlig karaktärsstyrka, en och annan fransk teatereffekt och rätt mycken esprit.

Fru Harriet Bosse som Grace de Plessans i Henry Batailles skådespel "Bröllopsmarschen" på Dramatiska teatern.

Fru Bosse spelar den kvinnliga hufvudrollen med en ömhet i känslan och en anpassningsförmåga efter rollens många skiftningar i fråga om själsuttrycken, som gör framställningen starkt lefvande. Någon gång i de mycket patetiska momenten kan deklamationen snuda vid förkonstlingens gräns, men det mesta kvarstår i alla fall som äkta konst. Herr Gösta Hillberg ger en väl träffad bild af Claude Morisot, hvars hela lif är en enda, rörande dyrkan af Grace, som i figurlig mening oafbrutet håller honom tryckt till sitt rena, varma hjärta. Herr Sven Bergvall som älskaren är en elegant och väl talande Don Juan och han skall bli ännu bättre i jeune premier-uppgifter som denna den dag han frigjort sig från en viss bundenhet i tal och minspel och låter passionens språk åtföljas af en motsvarande temperamentsstyrka. Slutligen äro att nämna fru Zanderholms fina, sympatiska världsdam och fröken Wessels täcka och okonstlade lilla parisiska med filantropiska intressen. —

Det kan nästan kallas en händelse som ser ut som en tanke, att i dessa af allsköns grymheter präglade tider Shakespeares "Richard den tredje" föres fram på scenen. I hvilket fall som helst har Intima teatern visat ett konstnärligt kraftprof genom att införlifva dramat med sin spellista. Teaterns styrelse har ovedersägligen haft en annan uppfattning af det blodiga skådespelets vikt och värde än J. L. Heiberg, som på sin tid vägrade att uppföra det på Danmarks "kongelige", emedan han tviflade på "att vi någonsin kunna vänja oss att se Melpomenes dolk förvandlad till en slaktarknif".

Och medges måste att den skurkaktighetens och maktbegärets inkarnation, som heter Richard den tredje, icke är så värst tilldragande, trots den Shakespeareska diktens örnflykt och den blixtlika klarheten i själfva analysen af det ondas natur. Gräsligheterna ligga för nära hvarandra, våldet och orättfärdigheten ha för bred talan — man längtar efter en enda glimt af godhet, af ädelhet, något försonande midt i denna bestialiska grymhet.

Dramats sceniska möjligheter betingas helt af hufvudfiguren, och herr Lars Hanson svek ingalunda förväntningarna. Till sina två andra kungagestalter med vissa extrema karaktärsegenskaper har han nu fogat den tredje — den som representerar vidundret i människohamn.

(Forts. nästa sid.).

Scen ur "Richard III" på intima teatern. Anna (fru Molander) och Richard III (hr Lars Hanson).

Scen ur "En svensk marsch" på Blancheteatern. Almberg & Preinitz foto.

Ivermans åsikter. Skiss af Gustaf Ullman.

INOM ÄNKEFRU DODELS INACKORDERingslag för akademiska medborgare hade städse rådt en fulländad, obrottslig enighet i åsikter om allt, från de högsta tingen till frågan om punschsorternas egenskaper. Helt naturligt, för resten, ty invalet i den värda kretsen kring gummans välförsedda matbord försiggick enligt god gammal tradition under noggrannaste pröfning af den inträdessökandes härkomst, "nation", släktförbindelser och alla slags personliga förhållanden. Det blef också i regel bröder, kusiner eller bekantas fränder och bekanta, som ideligen ryckte in i ringen, när någon länk genom tidens och utvecklingens makt — d. v. s. tagna examina och förflyttningar ut i världen — fallit bort. — Åldermannen i laget, nu professor i dogmatik, hade längst varit fru Dodels matgäst, och den godmodiga likgiltighet för yttervärldens växlingar, som utmärkte hans torra ungkarlspersonlighet, hade också grundligt satt sin prägel på hans omgifning, generation efter generation. Aldrig föll det heller någon in att försöka minsta motsägelse, när professor Magni någon enstaka gång behagat uttala sin åsikt. Man var så självklart ense på förhand, att någon allvarlig diskussion öfverhufvud föreföll orimlig, omotiverad! — Visst följde häraf en i längden ganska tryckande enformighet, för att inte säga platthet i samtalston och umgängesformer och omsider blef Dodelska matlaget så beryktadt för sin tråkighet, att dess högdragna exklusivitet började bli en smula obehöflig. — Allt flera bortfallna länkar blefvo oersatta, ringen glesnade, änkefrun greps af berättigade farhågor att snart nog behöfva slå igen butiken — eller också skaffa sig nya kunder på egen hand, utan att fästa afseende vid lagets om än så välgrundade mening. — — Under dessa kritiska omständigheter var det, som Axel Iverman infördes i den Dodelska taffelrunden. — Vid första påseende fanns inte egentligen någonting att anmärka mot detta val. Kandidat Iverman var son till en rik apotekare, hade utmärkta vitsord från hemstadens gymnasium, skulle bli jurist och var särdeles musikalisk. Man skulle således ändtligen få höra andra toner från gumman Dodels gamla salongsflygel än docenten Hamlings eviga och knaggliga polskor och folkvisetrallar. — Ja, man fick minsann verkligen höra nya toner, när Iverman blifvit litet varm i kläderna! Och det inte bara vid flygeln. Den förbehållsamma, instängda, häfdvunna åsiktslösheten, hvilken likt hundraårigt damm lagt en grå, ljuddämpande slöja öfver samvaron i laget, — den passade inte alls Axel Ivermans vakna, ja, yrvakna intelligens, som buren af ett jäsande, hetsigt lynnes vingar, flög universum rundt, forskande, gräfvande, mer eller mindre ytligt förstås, men med i hans eget tycke lysande resultat. Och dessa resultat kunde han omöjligen förmås att blygsamt behålla för sig själf. Intet ämne, som på något sätt kunde tänkas intressera matlagskamraterna, lät han ligga i fred. Upp skulle det och vädras och ventileras, bibeltolkning och Darwinism, grottmänniskornas och Napoleontidens historia, musik, litteratur, — någon gång händelsevis också juridiska spörsmål — allt, allt tänkbart stoff för vetande och framför allt för meningsskiljaktigheter, viftade och flaggade han med öfver fru Dodels supanmat och puddingar. — — — 'Skall han bli jurist!" — utbrast professor Magni med sin ironiskt knarrande stämma: — — "det förefaller mig som om han ärnade bli allting — eller redan vore det." — —

Åldermannens spefulla ogillande af den nye matlagsmedlemmens uppträdande delades pliktskyldigast af hela det öfriga laget. Men slå sig till ro fick man inte, det styrde Iverman om. Så tvingades man med eller mot sin vilja att sysselsätta sig med bråkmakaren, som tydligen inte begärde bättre än att bli utmanad. Det blef rent af en ädel allmän täflan vid bordet och sedan vid kaffekopparna att medels spydiga frågor och ringaktande inpass egga Iverman till strid och förlöpningar. Det lyckades i allmänhet förträffligt. Ju mer förstockadt öfverlägset hånlöjet spred sig på de mätta och självbelåtna ansiktena omkring honom, dess vildare blef han. Han hade lätt att förgå sig; ofta hände det, att han afbröt en dispyt med grofva okvädinsord och ett dundrande knytnäfsslag i bordet eller flygeln. Hvarpå han, som om ingenting händt, virtuosmässigt spelade något stycke ur någon af sina favoritkompositörer. Wagner, Liszt, César Franck, m. fl. Så att ingen annan fick en syl i vädret. — — Men man kunde också lätt nog råka missräkna sig. Ty Iverman, som alltid var fulladdad med åsikter, hade egenheten att äfven hastigt och lustigt byta om sådana. En sak eller person, som ena veckan kunnat glädja sig åt hans mest brinnande och kamplystna beundran, hade kanske den nästa mistat allt värde eller ådragit sig hans bittraste ovilja. — Kungar, ministrar, härförare, vetenskapsmän och all världens storheter tumlade i hans omdömes hvirflar värre än på lyckans hjul från storhet till ringhet, från zenit till afgrunden. Men en åsikt bestod han dem alltid! Och den förfäktade han med suverän tvärsäkerhet mot Gud och hela världen, — i synnerhet mot Dodelska matlaget. — Så blef Axel Iverman för detta lag först en förargelse, sedan så småningom en förlustelse. Nekas kan dock ej, att man börjat en smula tröttna på denne först så oväl-komna rolighetsminister. Då plötsligt en sällsam förändring syntes försiggå med honom, — en mycket djupare förändring än den, hans åsikter brukade undergå. — Det lönade sig inte längre att utmana eller lägga försåt för Iverman. Själf hade han öfverfallits af en halft butter, halft svårmodigt drömmande tystlåtenhet, — nästan som han blygdes för sitt forna jag. — Hela laget, och ej minst gumman Dodel, som mer än en gång bittert ångrat sitt egenmäktiga tilltag att släppa vildbattingen in i den helgade runden, började undra, om möjligen och verkligen denna aktningsvärda krets lyckats påverka och omvända den oförbätterlige! — Närgångna eller tvetydiga frågor besvarade han blott med en axelryckning, och alltför envist ansatt, flydde han med hopbitna tänder till flygeln och hängaf sig åt musiken, hvaraf han valde allt mer passionerade, småktande tonskapelser. —

Förvåningen var nära att öfvergå till förstämning, då plötsligt, förbluffande, — som allt i Ivermans framfärd — förklaringen kom. Axel Iverman hade blifvit kär och tillkännagaf samtidigt sin examen och sin förlofning.

— "Nå, Iverman", — tillät sig professorn skämta: — "Hvad har din fästmö för åsikter?"

— "Asch!" — sade fästmannen, för första gången röjande ungdomlig blyghet — "det bryr jag mig inte det ringaste om."

(Forts. fr. föreg. sida).

Rollen är af skådespelaren utarbetad med den största omsorg och med ett om skarp intelligens vittnande inträngande i dikten. Spelet ger måhända inga nya sidor af skådespelarens talang, men han har redan gifvit så många, att det inte rimligtvis kan fordras, att han skall ha ännu flera strängar att spela på. Han har här med ett allvarligt konstnärskaps resurser visat sin pietet och sin hängifvenhet för det stora dramat. — De öfriga många rollerna gå mer eller mindre opåaktadt förbi, Richard-gestalten behåller hela intresset. Men en gensaga måste inläggas mot fröken Hård af Segerstads alltför våldsamma deklamation — den kunde möjligen passa på landsortsteatern för en 40 år sedan — och en komplimang därnäst till herr Carlsten, som var mästerlig i en af mördarnes roller; Shakespeare hade förmodligen aldrig en bättre på sin teater.

Herr Einar Fröbergs iscensättning var både fyndig och målerisk inom den trånga scenramen och dräkter och vapen gåfvo yttre glans åt det hela.

Den flitigt arbetande Blancheteatern har gifvit rum åt ännu ett svenskt original, "En svensk marsch" af E. Walter Hülphers. Det lilla dramat spelas i Sibirien i ett fängelse, under den karolinska tiden, är buret af mycken stämning och i slutakten äfven af en dramatisk kraft, som är berömvärd. Fröken Borgström innehar den kvinnliga hufvudrollen.

ARIEL.

Bilder från Åland.

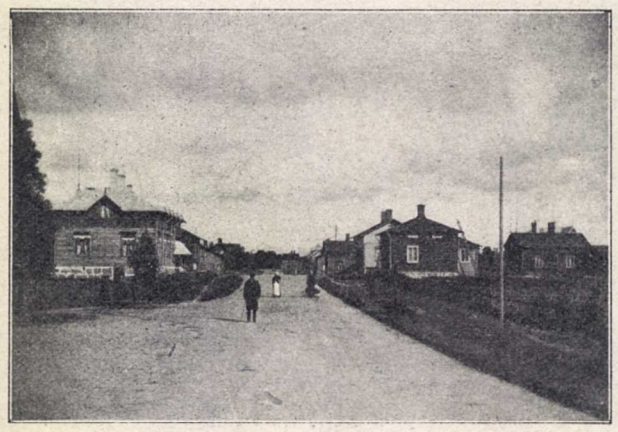

Hufvudgata i Mariehamn.

Åländska kvinnotyper.

Fiskarfamilj på Åland.

KVINNOSPEL.

För Idun af Hetty Oroner.

(Forts.)

Det är tydligen icke lönt att vända sig till denna s. k. platsbyrå för erhållande af plats.

Udden ligger i s. k., men »Platsbyrån för bättre flickor» är 9 år gammal, och fröken Vallander vet själf bäst huru många unga flickor som placerats via denna.

— För all del, här finns många platser — men endast för kvalificeradt folk.

Fröken Vallander slår i en bok.

— Guvernant, helst studentska, att undervisa 3 flickor i franska, tyska, engelska och musik i högre stadiet, Sällskapsdam med utrikesvistelse och förstklassiga rekommendationer, Grefvinna i Skåne önskar examinerad barnsköterska, Disponentfamilj i Värmland hushållsfröken med kompetensbetyg från föregående plats, Ung flicka ,som genomgått 8-klassigt läroverk och handarbetskurs, bästa rekommendationer fordras . . .

Fröken platssökande har rest sig. Där hon står ser hon en bit af gatan genom fönstret. Nyss passerade hon det där stora skyltfönstret, visserligen litet ängslig men dock så förhoppningsfull. Att få komma ut i världen och pröfva krafterna och uppbära egna pengar för eget arbete! Och nu — om en liten stund skall hon åter gå nere på gatan, stukad, nergjord, kasserad såsom oduglig af denna kvinna, som inte känner henne, inte vet hvad hon duger till, som inte vill erkänna henne som kvalificerad för någonting — bara för att hon inte har papper på sin kompetens.

Hon ger inte akt på den andras min, som endast afvaktar hennes aflägsnande.

Förbittringen och förödmjukelsen öfvergår till en sund naturs begär att hämnas en oförrätt. Liksom sökande ser hon sig omkring.

Det är tyst i rummet. Man hör tydligt hur någon i öfre våningen skrapar med en stol och går tvärs öfver golfvet. Vibrationen i trossbottnen försätter åter prismorna i taklampan öfver fröken Vallanders skrifbord i en lätt dallring.

De muntra solfläckarna börja åter sin dans. Röda, gula och violetta hoppa de öfver den hvita kakelugnsytan. En liten lustig en rutschar behändigt upp och ner öfver det svagt sluttande glaset öfver ett fotografi på kaminfrisen.

Det är en ung kvinna med en liten pys i knäet. En herre står beskyddaraktigt bakom. Ett helt vanligt familjefotografi — men en inspirerad glimt lyser upp den unga flickans ansikte.

Säker, som den där funnit medlet och har det i hand, vänder hon sig mot sin fiende.

— Fröken, säger hon långsamt och skadegladt, ni blir aldrig gift.

I nästa stund är hon borta. Liksom slagen stirrar fröken Vallander efter henne. Så börjar hon febrilt leta efter någonting på sitt bord, får tag på ett litet plakat. »Bortrest.» Brådskande går hon ut och gör fast det på ytterdörren och fäller ned patentlåset.

Hastigt, liksom skyndande passerar hon kontorsrummet in i sängkammaren.

Med ett tjut, mera såsom en elak flickunge än en dam, 38 år gammal och med affärsställning, kastar hon sig storgråtande på bädden.

Slut.

FRU ELSAS STOCKHOLMSRESA.

För Idun af Fru Vivika.

Fru Elsa skulle resa till Stockholm — ändtligen — ändtligen! I tre år hade hon suttit på landet — visserligen i en gammal förtjusande herrgård i en härlig trakt, men i alla fall långt borta från ära och redlighet. Dessa båda begrepp voro för fru Elsa detsamma som konst och musik. Någon konst hade hon ej sett skymten af under dessa år— ännu mindre hört någon musik — förutom hvad hon själf presterat förstås, men det var väl också det lilla. Hennes pensel hade legat i dvala och pianot hade för det mesta stått stumt i sin vrå.

Nej, fru Elsa hade annat att göra! Inte dugde det att springa omkring med målarskrinet under armen eller tillbringa sin tid vid pianot, när man hade 13 rum att hålla uppsikt öfver, en 2-årig gosse, stor trädgård, 2 jungfrur samt dessutom allsköns kreatur såsom höns, grisar och hundar! I all synnerhet som mannen var ett exemplar af ordentlighet och ville ha allting fullkomligt omkring sig. Den käre Georg, om han visste, hur det brände och slet i en stackars konstnärssjäl ibland, särskildt om hösten, då naturen gjorde allt för att locka en från pliktens väg! Och pliktens väg för en husmor — är den hårdare trampad än just på hösten? För fru Elsa hade det varit att ila fram och tillbaka mellan trädgården och spisen, där konserveringsapparaten puttrat dagen i ända — ibland långt in på sena kvällen.

Någon gång hade dock frestelsen blifvit för stark. När Georg varit borta hade hon — nedtystande samvetets röst, som hviskade om odammade rum etc. — med sina målaregrejor gått ned i någon vacker vrå af trädgården. Men tillsynen af lille Sven måste kombineras med detta — följaktligen blef det ingen målning af! Mammas »fäje» voro förstås mycket roligare att leka med än de otaliga leksaker, mamma placerat i sandhögen framför honom.

Ack ja, alltid hade det funnits göromål i vägen! Det hjälpte ej att längta och längta, någon tid att ägna sig åt sin konst kunde hon dock ej längta sig till.

Hvilka stolta drömmar hade hon ej haft, när hon, direkt från det fria konstnärslifvet, hoppade in i äktenskapet. Att detta skulle göra något afbrott i hennes konst, förutsatte hon ej. Hon kom så väl ihåg sin glädje, när hon hörde beskrifvas den härliga trakten och den präktiga bostaden. Tänk, 13 rum! Hvilken härlig atelier skulle hon där ej kunna inreda åt sig — hur mycket bättre än den »skrubb» hon hade bebott i Stockholm. Men det var en dröm!

Någon atelier hade tiden ej låtit henne inreda och många gånger hade hon längtat efter sin forna »skrubb» — efter en stund där då och då, borta från mat- och jungfrubekymmer och med det brusande Stockholm under sig. Och dock — ville hon tillbaka till sitt fria lif?

Nej, nej — hon hängde ju fast vid sina kära, utan dem kunde hon ej lefva, men det kändes så svårt att afvara konsten alldeles. Ack, om hon finge taga de sina med sig och bosätta sig i Stockholm! Hon skulle gärna byta ut sina 13 rum mot 3 eller 4 i staden — då skulle de husliga bestyren ej taga hela hennes dag i anspråk, utan hon skulle få tid att odla sina talanger. Och Georg och hon skulle tillsammans njuta allt hvad storstaden hade att bjuda af konst och musik. Georg, som egentligen hade en så fin och säker smak, hade nog förresten ej så litet af konstnär i sig — det var för väl inlindadt bara — det hade nog dammats litet för mycket i den släkten. — — —

Resdagen var inne! Fru Elsa kände sig jublande glad! För sin lille gosse kunde hon vara lugn, ty själfva mormor var kommen för att taga vård om honom den månad, som var bestämd för fru Elsas bortovaro. Nu körde skjutsen fram och medan fru Elsa pälsade på sig, stoppade Georg en präktig sedelbunt i hennes väska och hans goda ögon lyste, när han sade: »Nu skall min lilla hustru roa sig riktigt i sitt kära Stockholm. Tonvikten lades på kära och Elsa tyckte — hur innerligt hon än visste, att han gladdes åt hennes tillämnade nöje, att det låg bitterhet i stämman.

Än en gång kramade hon de sina och så bar det iväg den 2 mil långa vägen till stationen. Georgs bittra tonfall ringde ännu i Elsas öron. Ja, stackars Georg — hon visste alltför väl att han sörjde öfver hennes dragning från de husliga bestyren. Han hade nog hellre sett, att hennes passion legat i visthusbod och källare etc. Sådan hade hans mor varit (ack ja! nog hade hon fått höra talas därom!) och sådan ville han, att hans hustru skulle vara. Att Georg ej kunde förstå, att sin natur kommer man ej ifrån! Där går han i stället och tror och hoppas, att hon om några år skall ha glömt sina »griller» och med det förnöjsammaste hjärta i världen sväfva kring bland grytor och kastruller. Ja, Gud gifve det vore så — den käre gossen var värd det, men hon hvarken kunde eller ville det!

En gång hade hon dragit på den tråden, att en tredje jungfru skulle anskaffas, så att hon finge ägna sig litet mera åt målning och musik, men det var endast en gång. Georg högg tvärt af med att »fru Lindell redde sig med två jungfrur och de voro dock betydligt större hushåll.» Fru Lindell ja, hvars hela själ låg i städning och matlagning — för henne var det väl ingen konst att göra en jungfrus syssior! Elsa kunde dock ej neka till, att det Lindellska hemmet alltid var fint och putsadt och en härlig mat fick man där. Men allt detta kunde ej uppväga alla de gräsliga konstverk, som voro upphängda på väggarna — för att inte tala om fruns rent outhärdliga sätt att handtera pianot. Hvad hjälpte den omsorgsfullaste sopning och städning, om rummet för öfrigt var fullproppadt med fula saker. I deras hem däremot var allt skönhet och harmoni — satte Georg månne tillräckligt värde därpå? Blef

(Forts. å sid. 135.)

Det kan bli för sent

att börja vårda sina tänder.

Tag tiden i akt

och uppskjut ej att låta tandläkare sköta om Edra tänder samt att sedan dagligen borsta dem med tandborste och

STOMATOL

BLUS AV CRÈPE DE CHINE I VITT OCH ROSA . KR. 29.75

A/B NORDISKA KOMPANIET
STOCKHOLM
ORD. FRÅN LANDSORTEN EXP MOT POSTFÖRSKOTT.

"Med full hals"

och enstämmigt berömma förbrukarne Metallputs Nordstjernan, Nordstjernans Silver-, Zink-, Spisel-, Kniv- och Fönsterputs. Begagna dessa utomordentligt goda putsmedel och ni instämmer i lovet!

I alla väder
är
Gahns Maniol
det bästa för huden.

KÖKSALMANACK

Redigerad af
ELISABETH ÖSTMAN-SUNDSTRAND
Inneh. af Elisabeth Östmans Husmoderskurs i Stockholm.

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 24 FEBR.—2 MARS 1918.

SÖNDAG. Frukost: Bröd; smör; strömmingslåda med potatis; kaffe eller te. Middag: Herrgårdsstek med glaserade morötter, potatis och saltgurka; jordärtskockor à la Idun; äppelkompott med grädde och pariserbakelser.

MÅNDAG. Frukost: Bröd; marmelad; välling; kryddsill med potatis; kaffe eller te. Middag: Kåldolmar med potatis; äppelkaka med äggstanning.

TISDAG. Frukost: Bröd; marmelad; majsenavälling; omelett med stufvade svartrötter; kaffe eller te. Middag (vegetarisk): Makaronipudding med ost, svampsås och potatis; blåbärssoppa med rågskorpor.

ONSDAG. Frukost: Bröd; kaviar; blandad låda (köttet från söndag) med potatis; kaffe eller te. Middag: Potatissoppa; stufvad färsk sill med potatis.

TORSDAG. Frukost: Bröd; kaviar; bräckkorf med stufvad potatis; kaffe eller te. Middag: Brynt hvitkålssoppa med frikadeller; pannkaksvåfflor.

FREDAG. Frukost: Bröd; marmelad; stekt färsk strömming med potatis; kaffe eller te. Middag: Kalffrikassé med potatis; rabarberkräm med grädde.

LÖRDAG. Frukost: Bröd; kaviar; hackis på kalf (rester från fredag) med potatis; kaffe eller te. Middag: Sillpudding med äggstanning; slätvälling på torrmjölk.

RECEPT:

Herrgårdsstek (f. 6 pers.). 1 1/2 kg. mellanfransyska eller innanlår, 2 tsk. salt (10 gr.), 1/4 tsk. hvitpeppar, 1 msk. smör (20 gr.), 3/4 lit. kokande efterbuljong eller vatten, 1 lagerblad, 1 mindre lök, 6 kryddpepparkorn, 2 ansjovisar, 1 msk. konjak, 1 msk. ättika, 1 tsk. sirap.

Bredning: Köttet torkas med en duk, urvriden i hett vatten, ingnides med en blandning af hvitpepparn och saltet och bindes med segelgarn (förut doppadt i hett vatten), så att det får vacker form. Smöret brynes i en stekgryta, som ej bör vara större än att köttet nätt och jämnt rymmes däri. Steken lägges i och brynes, tills en vacker brun skorpa bildats, då buljongen eller vattnet spädes på. Ofvanpå steken läggas lagerbladet, de skalade lökarna, kryddpepparkornen, de rensade, urbenade ansjovisarna, och sist tillsättas konjaken, ättikan och sirapen. Locket lägges på och köttet får sakta steka, tills det är mört, eller omkr. 2 1/2—3 tim., hvarunder det vändes några gånger. Steken lägges upp på varmt fat och skäres för vid bordet. Serveras med grönsaker, potatis och salader samt afredd sås, tillsatt med litet grädde.

Äppelkaka med äggstanning (f. 6 pers.). 12 skifvor hvetebröd, 2 dcl. mjölk eller grädde och vatten, 1 msk. smör (20 gr.), 4 dcl. äppelmos eller äppelkompott.

Äggstanning: 2 ägg, 2 dcl. grädde, 1 tsk. socker.

Till formen: 5 gr. smör, 1 1/2 msk. stötta skorpor.

Beredning: Brödskifvorna doppas i mjölken, stekas hastigt i smöret och läggas hvarftals med äppelmoset eller kompotten i en smord och brödbeströdd pajform. Äggstanningen hälles öfver och puddingen gräddas i ej för varm ugn, tills den har vacker gulbrun färg eller omkr. 1/2 tim. Serveras afsvalnad med grädde, om så önskas.

Makaronipudding med ost (f. 6 pers.). 2 dcl. fint sönderbrutna makaroner eller nudlar, vatten, salt, 5 dcl. mjölk, 1/2 msk. smör (10 gr.), 2 ägg, 2 dcl. grädde, 1 tsk. salt, 1/4 tsk. hvitpeppar, 2 msk. ost (eller 1 msk. ost och 2 msk. finhackad och i smör fräst svamp).

Beredning: Makaronerna förvällas i lätt saltadt vatten, som afslås; färdigkokas därefter i mjölken, tillsatt med smöret. Äggen uppvispas med gräddmjölken och nedröras i makaronerna, smeten afsmakas med salt, peppar och osten (eller 1 msk. ost och 2 msk. finhackad svamp). Smeten hälles i en smord och brödbeströdd form och gräddas i vattenbad i ugnen omkr. 1 tim. Stjälpes upp och serveras med svampsås och potatis.

Blandad låda (f. 6 pers.). 3 ägg, 1 msk. mjöl (10 gr.), 5 dcl. mjölk, 1 msk. stötta skorpor, 3 hg. stekt eller kokt kött, 1 urvattnad sill, salt, socker, hvitpeppar.

Till formen: 5 gr. smör eller flottyr, 1 msk. mjöl.

Beredning: Äggen, mjölet och mjölken vispas väl, de stötta skorporna tillsättas och blandningen får stå en stund för att svälla. Köttet och sillen hackas fint och nedröras i äggblandningen. Massan afsmakas väl med kryddorna, hälles i en smord och mjölad form och gräddas i ej för varm ugn omkr. 45 min.

NYA
WERMLANDS-TIDNINGEN
Grund. 1850 Karlstad Tryckeriet 1836
Värmlands äldsta och enda dagliga tidning. Telefon.: Namnanrop.

PARAMINT PASTILLER
FÖRORDAS AV LÄKARE.
vid sjukdomar i munhåla och svalg.
Effektivt skydd mot smitta vid epidemier. FLASKOR OM 50 ST. KR. 1.50
SÄLJAS ÖVERALLT
A.B. PHARMACIA, STOCKHOLM
Kontrollant: PROFESSOR A. VESTERBERG.

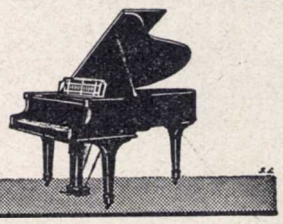

STEINWAY & SONS
STORT LAGER I ENSAMAGENTUREN:
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM • JAKOBSBERGSGATAN 39

JÄMTSLÖJDSLOTTERIET. Enligt annons som återfinnes å annat ställe i dagens n:r, annonserar Jämtslöjdslotteriet sin första dragning för 1918 till den 18 mars. Sedan lotteriet numera på grund af den stora efterfrågan dess lotter rönt, fördubblat vinsternas antal, utgöra dessa 8,000 årligen varav 2,000 utlottas vid varje dragning. Vinstföremålen, som äro synnerligen väl valda, böra kunna locka till köp af lotter, hvilka betinga ett pris af endast 2 kr. plus stämpel 10 öre. Vid lotteriets ofvannämnda dragning äro de 14 första vinsterna valfria. Vinnaren af högsta vinsten kan sålunda få välja mellan eget hem, jord sommarvilla, stuga med jaktmarker, eller möbler och husgeråd inom ramen af 5,000 kr. o. s. v.

Se annonsen!

4,5000 vinster i Norrlandslotteriets dragningar under år 1918.

Vinsternas värde kronor 140,000.

1 vinst	à 5,000 kr.	3 vinster	à 1,500 »
1 d:o	à 4,000 »	6 d:o	à 1,000 »
2 vinster	à 3,000 »	5 d:o	à 700 »
2 d:o	à 2,000 »	85 d:o	à 500—200 etc.

Årets 1:a dragn. d. 5 mars m. högsta vinst å 3,000 kr.

Serielott (= årets alla dragningar) **kr. 10: 40;** lott till dragningen den 5 mars kr. **2: 60 från Lotteriets Exp. Hernösand.**

FERROL

är det kraftigast aptitgifvande och mest stärkande af alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält fördrages det af den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet af största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages af såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
APOTEKET VASEN DROGHANDELS LABORATORIUM
STOCKHOLM
Originalflaskor om 500 gram, Pris Kronor 3.50
BILLIGT! - Finnes å alla apotek - BILLIGT!

Elegant
kemiskt tvättad o. prässad blir Eder kostym, klänning, kappa eller överrock, om densamma insändes till
Örgryte Kemiska Tvätt- & Färgeri-A.-B. Göteborg.

Sveriges elegantaste biografteater.

2 föreställningar dagligen kl. 7—9, 9—11 e. m.

I hvarje hem

är — så har det sagts — en uppslagsbok sådan som Kvinnligt yrkesregister till ovärderlig hjälp. Den erhålles å Kv. yrkesregisters expedition, Vasagatan 50 samt i Boklådorna. Pris 2 kr. Porto till landsorten 20 öre. Klipp annonsen!

Spara på sockret
använd saccarinlösning (2 droppar = 1 sockerbit) 2: 50 pr flaska å 30 kbcm. från Aktiebolaget Kristianstads Vattenfabrik, Kristianstad. Sändes mot postförskott. R. T. 462.

SINGER
HEMMETS SYMASKIN

Bästa ingredienser

vid småbak förtjäna bli behandlade med bästa jäsningsmedlet. Good-a-Jästmjöl är bäst och pålitligast.

Säljes öfverallt i burkar à 15, 25 och 50 öre.

Handelsaktiebolaget Sten Sjögren & Co

Amerikanska s. k. Prima Herr Ankar-Ur. Lentilefaçon.

Eljin-Ur

Fem års garanti. Säljes så långt förrådet räcker till endast kr. 6: 50 per st. Två stycken endast kr. 12: — fraktfritt. Om ej till belåtenhet få desamma returneras. Skrif i dag och rekvirera direkt från importören.

VARUAFFÄREN
Norrköping.

PUZZLES.

Läggspel enligt amerikansk metod.

Intressant tidsfördrif för alla åldrar. Af kolorerade taflor, i kartonger à c:a 50, 75, 100, 125, 150, 200, 250, 350, 400 och upp till 1 500 bitar. Af vykort i c:a 25, 1: —, 35, 1: 10, 50 bitar 1: 25 kr. pr st.

Läggkartor alla slag. Pris 3: 50 per 100 bitar. Order å minst 100 bitar sändes franko. Återförsäljare erhålla rabatt. Tillverkare: O. V. Bergendorff, Mästersamuelsgatan 24, Stockholm. S. T. 259 29.

Kom ihåg
att Åhlén & Holm är Skandinaviens största och bäst sorterade firma inom branschen, och att Ni därifrån kan göra Edra inköp fördelaktigast. Om Ni ej förut är vår kund, så rekvirera genast vår stora praktkatalog N:o 47, upptagande c:a 12,000 artiklar i manufakturer och korta varor. Sändes gratis, ej fraktfritt.

Åhlén & Holm, Stockholm.

BENNO BECKEMANS FOTOGRAFISKA MAGASIN
15 DROTTNINGGATAN 15
STOCKHOLM.
FRAMKALLAR-KOPIERAR-FÖRSTORAR

OUMBÄRLIG
I ALLA HEM!

IDUNS KOKBOK

7:DE UPPLAGAN
PRIS KR. 6: —

FRU ELSAS STOCKHOLMSRESA.

(Forts. fr. sid. 133.)

det inte gråt och tandagnisslan, om det låg en tråd på ett golf eller om märket efter en viss liten persons lilla smetiga finger ej på ögonblicket aflägsnades från en kakelugnslucka. Gud, hvilka uppträden de haft för sådana småsaker — Georg hade också ett så förfärligt humör och blef alldeles oresonlig vid sådana tillfällen. En felande skjortknapp t. ex. betydde då, att hon ej älskade honom etc.

Nåja, nu skulle i alla fall inga oskurade mässingsluckor eller dylikt plåga henne på en tid. Och tänk, så härligt att hvarje kväll en hel månad få somna utan den sedvanliga aftonbönen: »Gode Gud, hvad skall jag hitta på till middag i morgon!»

Fjorton dagar hade fru Elsa varit i Stockholm. Då skref hon en kväll följande bref till sin make.

Kära min älskade!

Ja, nu har jag varit fjorton dagar i Stockholm och — tror du mig? — jag längtar hem! Jag söker mitt förlorade paradis men återfinner det ej. Är detta Stockholm — min ungdoms stad — frågar jag mig själf. Var det på dessa gator jag ilade kring förr i världen med välbehag insupande den luft storstaden skänker? Och nu finner jag luften ryslig — människorna osympatiska, en ständigt knuffande hop! Spårvagnarna äro packade, och långa köer bildas vid hållplatserna, där hvar och en har till valspråk: »Jag först!»

Inne i husen är kvaft — veden är ju också så dyr, så vädringen är knapphändig — och i trapporna slår källarluften emot en. Är Stockholm förändradt? Ånej, det är allt fru Elsa Vinge, som har blifvit förändrad och bortskämd! Jag har med andra ord blifvit en inbiten landtis. A, Georg, vårt härliga »slott» i skogen, vår härliga luft, vår härliga skog och vår härliga sjö!!

Hvad stadslifvet ändå är abnormt! Jag undrar, hur många kvadratmeter jord hvarje människa finge, om staden delades upp — själfva kungen finge väl traska omkring i en liten, liten fyrkant. Jag sitter nu här, fem trappor upp, en liten fluga i den svärm, som slagit sig ner i denna kasern. Jag tycker jag ser genom golf och tak, hur det myllrar under mig, och jag tycker det är som om tusen ångor skulle stiga upp till mig genom golfvet. I rummet bredvid hostar en herre, underifrån hör jag pianoklink och öfver mig hör jag hur vattnet brusar i ett w. c. Jag fattas af agg till alla dessa människor. Tänk hemma, Georg! Från källaren till vinden bara vi — vi!

Men nu är jag stygg mot min ungdoms stad och dess invånare. Ack, det måste ju vara så, människorna måste ju torna upp sig på hvarandra för att bilda en stark mur kring allt, som går under benämning kultur. Hur skulle det annars t. ex. gå med min älskade konst! Den skulle bli hemlös och irra kring på landsbygden och slutligen dö af vanvård.

Jag har i alla fall under dessa dagar sett och hört mycket vackert och haft gränslöst roligt med mina gamla vänner. Och det har varit så skönt och hvilsamt att slippa omtanken om det dagliga brödet.

Jag har också gjort ett besök i mitt gamla hemvist, min älskade skrubb. Nu skall jag aldrig mera längta dit, Georg! Den har mistat sin dragningskraft. Fru Elsa Winge fann huset sjaskigt, trapporna smutsiga och illaluktande (antagligen voro de ej värre än förut), och den älskade skrubben döpte hon nu till »råtthål».

Jag har också gjort besök i mina vänners ateliéer, och de ha ställt till »hippor» för mig, den ena efter den andra, och vi ha haft gudomligt roligt.

Dock, Georg, hvad har du gjort med mig? Jag, f. d. Elsa Dahl, fann den bohêmiska oordningen hos dem en smula osmaklig. Är omvändelsen nära? Håller du på att i verklig mening göra mig till en Vinge? I någon mån har du gjort det, älskade — jag skall aldrig mera ha slarfvigt i lådor och skåp, det är otrefligt!

Tack för ditt bref och tack för barnsköterskan! Äfven du har gjort en upptäckt: »— — — jag förstår, att min lilla fågel ej får sitta i för trång bur utan måste ha något, som påminner om hennes fria tid.» Tänk, hvad denna resa gjort oss godt — den har lärt oss uppskatta hvarandras naturer och framför allt, Georg, den har botat mig från min »stockholmssjuka»!

Krama nu om lillpysen och säg, att hans mamma om några dagar kommer hem till sina kära.

Din Elsa.

BREFLÅDA

REDAKTIONENS BREFLÅDA.

Lapplandsvän. Eder fråga kommer att inflyta i mars. Fru Julia Svedelius adress är Odengatan 42, Stockholm.

Ung konstnär. En fråga af samma innehåll som Eder stod införd under n:r 77, Idun n:r 6 B.

E. W. Redaktionen har icke signaturen M. L.:s adress.

Kvarliggande svar å Iduns redaktion finnas till signaturerna »En som känner sig utstött» frågan n:r 1, »Bekymrad åldring» frågan n:r 17, »Hemlös medsyster» frågan n:r 20. Innehafvarna af dessa signaturer uppmanas insända adress och dubbelt porto till Idun.

EXPEDITIONENS BREFLÅDA.

»Solstadstöser.» Annonsen kostar 3 kr., som torde ins. i postanvisning.

»Dalkulla.» Annonsen kostar 4 kr.; resterande belopp, kr. 2:50, torde ins. i postanvisning. Uppgif äfven namn och adress.

LEDIGA PLATSER

Sänd aldrig originalbetyg utan endast bestyrkta avskrifter när Ni svarar på annons om ledig plats.

FRISK, ANSPRÅKSLÖS, bildad flicka erhåller 1 april god plats i Göteborg att sköta två små rara barn i ålder 10 mån. och 2 3/4 år. Bör vara mycket barnkär och försedd med bästa rek. samt sykunnig. Svar med foto samt uppgift om lönepret. till »Barnavård», Sv. Annonsbyrån, Göteborg.

ENKEL, BÄTTRE, barnkär, pålitlig flicka erhåller plats för barnens vård. Bör vara kunnig i sömnad och något husliga sysslor, rek. och foto. Svar till »Apotekarefamilj i Jämtland», Iduns exp. f. v. b.

BÄTTRE FLICKA, villig att på egen hand ekonomiskt sköta ett ungkarlshem på landet om 2—3 personers hushåll, erhåller plats den 1 april. Svar med ref. o. lönepr. och helst foto till Oscar Rydén, Jungskola.

LÄRARINNEPLATS vid Gefleborgs läns folkhögskolas Husmodersafdelning är till ansökan ledig före d. 20 mars. Undervisningsskyldighet i matlagning, teoretisk födoämnes- och hushållslära. Tjänstgöringstid 3 mån. under vår och försommar. Lön 400 kr. jämte 100 kr. i tillfällig löneförbättring. Kompetens i skolköksläraringnekurs. Styrelsen för Gefleborgs läns folkhögskola, Bollnäs.

BILDAD, ANSPRÅKSLÖS, barnkär flicka, kunnig i enklare sömnad erhåller plats att hjälpa husmoder med alla i ett hem föref. göromål. Jungfru finnes. Svar till »Tänstemannafamilj», Borås p. r.

En enkel, anspråkslös och barnkär lärarinna

helst något musikalisk, önskas att läsa med två flickor, 7 och 9 år, samt i öfrigt vara behjälplig med i hemmet förek. göromål. Jungfru finnes. Svar med uppg. om lönepret. o. rek. samt foto emotses till »Småland» under adr. S. Gumælii Annonsb., Sthlm, f. v. b.

En kvinnlig Fotograf

önskas att ensam förestå en väl inarbetad fotografiaffär i Ångermanland under ägarens sjukdom. Svar med betygsafskrifter och löneanspråk till »Fotograf 1918», Iduns exp. f. v. b.

Husföreståndarinna

eller hushållerska, medelålders, med längre praktisk erfarenhet, erhåller god plats 1 april å större egendom i Västergötland. Sv. med ref. o. lönepret. till »Tjuguårigt hem», Iduns exp.

Barnfröken

enkel och vänlig, sökes för tre barn i åldern 10, 8 och 1/2 år. Svar med referenser och fotografi under adress »Barnfröken sökes», Uppsala p. r.

Barnfröken,

van vid barn, helst med föregående anst. erhåller god plats. Den som är kunnig i musik eller sömnad äger företräde, men är detta ej nödvändigt. Insänd foto och betyg till Palmquist & C:o Förmedling i Stockholm, 17 Malmskillnadsgatan.

Bättre anspråkslösflicka

erhåller god plats hos äldre dam i Norrland att utan jungfru sköta hushållet. Svar med betyg och foto till »Hjälp och sällskap», Iduns exp.

Befattningen som skolköklärarinna

vid Hallands läns landthushållsskola å Katrineberg sökes före 1 april. 24 veckors kurs, hvaraf 12 veckor som husmor för folkhögskoleinternatet. Undervisningsskyldighet jämväl i mjölkhushållning (demonstrationer). Lön 850 kronor och allt fritt. Ansökningar insändas till rektor

LUDV. DE VYLDER,
Vessigebro.

Frisk och gladlynt flicka

som är villig att utan jungfru tillsammans med husmor sköta hemmets alla sysslor, erhåller väl aflönad plats. Måste vara något kunnig i sömnad och handarbete. Svar märkt »Genast», Iduns exp. f. v. b.

Hushållerskeplatsen

vid Sala lasarett är till ansökan ledig. Kompetent sökande har att före den 8 nästkommande mars till lasarettssysslomannen insända ansökan jämte betygsafskrifter.

Löneförmånerna äro förutom husrum och fritt vivre, begynnelselön 400 kr., 4 ålderstillägg à 25 kr. efter 1, 2, 3 och 4:e året och dyrtidstillägg 60 kr. för år samt kostpenningar under semester à 2 kr. pr dag. Platsen skall tillträdas den 1 nästkommande april.

Sala den 14 febr. 1918.

SYSSLOMANNEN.

Trädgårdslärarinna,

fullt kompetent att sköta större skolträdgård (omkr. 3 tld) i Skåne samt att leda en vid skolan anordnad trädgårdskurs erhåller omedelbart plats.

Löneförmåner: Bostad, lyse och vedbrand, fritt vivre samt kontant lön efter öfverenskommelse.

Ansökan, betyg, refer. samt uppgift å löneanspråk insändas omedelbart under adress Ostra Grevie till Rektorn vid Folkhögskolan.

Föreståndarinnebefattningen

vid Fässbergs Försörjningshem är till ansökan ledig. Lön 700 kr. per år jämte 100 kr. dyrtidstillägg samt fri bostad och fritt vivre. Tillträdesdag 1 Maj. Kompetenta sökande behagade senast den 1 mars med svar åtföljdt af fotografi och referenser etc. hänvända sig till

Fässbergs Fattigvårds-Styrelse.

Adr. Mölndal.

Lärarinna

för tvenne nybörjare sökes till herrgård å Västkusten. Svar med uppgift om lönepretentioner samt betygsafskrifter till Box 10, Munkedal.

PLATSSÖKANDE

EX. BARNSKÖTERSKOR kunna erhållas på längre eller kortare tid gm SVENSKA SJUKSKÖTERSKEBYRÅN, Vasagatan 11, Göteborg. Tel. 144 35.

BILDAD FLICKA, barnkär och med gladt lynne, önskar plats i godt hem som husmors hjälp och sällskap. Har genomgått husmoderskola, kunnig i handarbete. Är van och villig att deltaga i alla husliga sysslor, äfven som hjälp vid skrifgöromål. Familjemedlem. Svar t. »Musik och hemtrefnad», Iduns exp.

UNG TYSK LÄRARINNA söker plats i Sverige, helst på landet. Svar till Fru Strömberg-Grossmann, Blötberget.

PLATS ÖNSKAS

till den 1 april af medelålders flicka som husmors hjälp och sällskap. Genomgått hushållskurs och innehaft plats. Äfven van vid skrifgöromål. Rekommendationer finnas. Tacksam för svar till »1 april 1918», Borås p. r.

20-ÅRIG ENKEL, MUSIKALISK smålandsflicka söker plats nu genast i ett godt hem som hjälp och sällskap eller som barnfröken. Är van och kunnig i alla husliga sysslor och handarbeten. Tacksam för svar till »Smålandsflicka», Jönköping p. r.

24-ÅRIG LANDTBRUKARDOTTER önskar snar plats som familjemedlem i liten familj. Är glad och trefflig. Kunnig i matlagn., bakn., handarb. och sömnad. Lön önskas. Svar till »E. H. Nässjö 1918», Nässjö p. r.

UNDER C:a 3 af vårens mån. önskar hurtig flicka deltaga i bättre familjs alla förek. husl. göromål mot fritt vivre, helst i mellersta Sverige. Svar till »H. M.», Iduns exp.

ARBETSAM OCH DUGLIG FLICKA önskar plats i familj (helst där jungfru finnes), kunnig i matlagn., sömnad och handarbeten samt van vid skrifgöromål. Svar till »Hjälp och sällskap E.», Iduns exp. f. v. b.

EN ENKEL, DUKTIG FLICKA från godt, troende hem på landet önskar för vidare utbildning plats i vår i verkligt godt hem som husmors hjälpreda; gärna på landet i vacker trakt. Familjemedlem. Svar till »Vänligt bemötande», Iduns exp. f. v. b.

Hushållerskeplats

önskas af huslig och sparsam flicka, som i flera år skött hushåll på egen hand. Fina betyg. Svar till »Familjemedlem», Bredåkra p. r.

Enda specialfabrik i Norden.
Rt. 20. Winslöf. Rt. 121.

UNG BILDAD FLICKA, något hushållskunnig, önskar komma till familj för att under husmoders ledning deltaga i hushållet. Svar till »Fritt vivre», Iduns exp.

BÄTTRE FLICKA önskar till våren plats, kunnig i ett hems skötande. Svar till »Familjemedlem», Iduns exp. f. v. b.

UNG, MUSIKALISK elementarbildad flicka, kunnig i maskinskrifning önskar plats å bruk eller egendom, som hjälp med skrifgöromål o. att vara husmoders hjälp o. sällskap. Svar till »Familjemedlem våren 1918», Göteborg 7, p. r.

EINE gebildete Deutsche (Witwe) aus bester Familie, die viel gereist und verschiedene Sprachen spricht, sucht eine dementsprechende Stellung als Gesellschafterin oder Vertreterin der Hausfrau, am liebsten in einer deutschen Familie. Antwort an »Deutsche M. B.» Malmö. Poste Restante.

Engelbrekts Sjuksköterskebyrå.

Riks tel. 171 81. Allm. tel. 241 13.
Valhallavägen 115, II.

Utsänder EX. Sjuksköterskor, Barnsköterskor samt enklare Sköterskor, Biträden till Sjukhus.

Gebildete Deutsche,

24 Jahre, sucht für des Sommerhalb-Jahr Aufnahme in guter Familie ohne gegenseitige Vergütung. Sprachenaustausch. Offerten unter »R. G. G.», an Iduns exp.

Två unga lärarinnor

önska plats i samma familj eller i närheten af hvarandra under tiden juni—sept. möjl. längre. Sv. t. »Sykunnig 21», Musikalisk 20» Falun p. r.

Förlofvad flicka

önskar komma i bättre hem ett par månader under sommaren att lära matlagning och för öfrigt sätta sig in i ett hems göromål. Hälst i Skåne. Svar med betalningsvillkor sändes till »Skåne», Eslöf p. r.

Som husmors hjälp

söker hushållskunnig, barnkär flicka plats. Villig hjälpa till i hemmets alla sysslor och anses som familjemedlem. Betyg och foto sändes på begäran genom M. Palmquist & C:o, 17 Malmskillnadsgatan, Stockholm.

Kvinnlig arbetskraft

inom såväl hemmens som andra kvinnliga arbetsområden kan Ni

med bästa resultat

erhålla genom att sätta in en annons i IDUN, specialorganet för kvinnliga platsannonser af alla slag.

En annonsplats — 10 mm. stor — kostar endast 2 kr. 50 öre. För större annonser beräknas ett pris af 35 öre pr mm. därutöfver.

Förlofvad flicka

från bättre hem önskar komma i god och vänlig familj mot fritt vivre för att lära och deltaga i allt som förekommer inom hemmet. Ref. finnas. Tacksam för svar märkt »Villig och pålitlig 22 år», Iduns exp. f. v. b.

33-årig enkel och präktig flicka

kunnig i matlagning och ett hems skötsel önskar plats till 15 mars eller 1 april, där jungfru finnes eller hjälp kan fås till grofsysslor. Svar märkt »Helst familjemedlem», Iduns exp.

Studentska, folkskollärarinna

ledig 5—6 veckor, möjligen hela termin, önskar v.kariat vid skola eller annan lämplig plats. Svar till »Dalkulla», Iduns exp. f. v. b.

I god familj

söker 19-årig landtbrukaredotter plats såsom husmoders hjälp. Fullt kunnig i konservering, enklare sömnad, handarbete samt skrifgöromål. Lön önskas. Familjemedlem. Svar till »Lisbeth», Annonskontoret Svea, Norrköping.

INACKORDERINGAR

INACKORDERING i verkligt god familj, helst å landet och där ungdom finnes, önskas af ung förlofvad flicka för att under bestämd och ordningsfull husmoders ledning få praktisk undervisning i ett hems skötsel. Svar med prisuppgifter och ref. märkt »Våren 1918», Helsingborgs Dagblads kontor, Helsingborg.

INACKORDERING erhålles å litet trefligt hvilohem å landet. Elektr. ljus m. m. Begär prospekt och ref. Syster Elsa Fröding, Skultorp.

Konfirmander

mottagas strax efter midsommar i välbelägen prästgård i Östergötland; bad i Roxen; goda kommunikationer; härlig kyrka. — Anmälan snarast hos kyrkoh. G. A. Krantz, Vreta Kloster. R. T. Berg 24 (öf. Linköping).

Doktorinnan Vilma Eriksson: Hvilohem,

beläget 15 min. skogsväg från Arvika. Adr. Högåsen, vika. Bröstklena mottagas ej.

Småbröd utan kort.

Med stark sockerhalt.

Maränger: c:a 400 pr kg. i kartonger om 0,7 kg., pr kg. kr. 15:—. Negerbollar: c:a 200 pr kg. i kartonger om 1,2 kg. pr kg. kr. 15:—.

En kartong af hvardera expedieras hållbart packade som prof med afdragen förs.-rabatt mot postförskott plus frakt. Ombud antagas.

ELBERT & C:o,
Brunkebergstorg 13, Stockholm.

PÄRMAR

till IDUN kunna erhållas hos hrr bokhandlare eller direkt från IDUNS EXPEDITION, mot likvid i postanvisning, till följande priser:

Röd pärm, med guldtryck till "Idun"	Kr. 2:—	+	porto	40 öre
Röd eller grön pärm till "Iduns Romanbibliotek"	» 0:60	+	»	10 »
Röd eller grön pärm till "Iduns Hjälpreda"	» 0:60	+	»	10 »
Samtliga tre pärmar	» 3:20	+	»	40 »

Professor Cederschiöld

behandlar med egna massagemetoder mag-, tarm-, reumatiska- och nervåkommor m. m. Obs.! Nässvalgkatarr (kronisk snufva) behandlas med instrument smärtfritt. Hvardagar 10—12 o. 2—5. Grefturegatan 15. A. T. 184 51.

D:r A. KARSTEN

Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut

Kungsgatan 60, STOCKHOLM.

Behandling af

reumatiska åkommor

D:r Elin Beckmans Hetluftsinstit.t

Barnhusgatan 12.

R. T. 105 52. A. T. Br. 45 52.

Rådfrågningstid hvard. 1/2 3—4.

Behandling medelst hetluft, DIATHERMIE massage och gymnastik af kron. reumatism o. gikt, neuralgier, frostskador (obs. äfven ansiktet) o. börjande ålderdomsbrand.

Gymnastikdirektörsexamen

aflägges efter 2-årig kurs af kvinnliga elever vid

Sydsvenska Gymnastik-Institutet.

Ny kurs börjar i sept.

Prosp. *Major J. G. Thulin, LUND.*

Göteborgs

Gymnastiska Institut

Fullständigaste ettåriga kurs i

Sjukgymnastik och Massage

Nästa kurs börjar 15 Sept

Begär utförligt prospekt!

GÖTEBORGS ENSKILDA HANDELS-GYMNASIUM

Förmånligaste enskilda handelsläroverk för elever med högre förbildning.

Ettårigt Gymnasium. — Högre Bank-kurs. — Handelskurs.

Begär prospekt!

Fräkencrème

Ica

Borttager fräknar finnar fnassel m. m. Pris kr. 4.50 + porto Förs. diskret. Franska Parfymmagasinet, Hofleverant. 21 Drottningg., Sthlm.

Underlivslidande

och dylikt undgås bäst genom bruk af lifmoderspruta. Pris 12, 14, 17 kr., med båda rören 18, 20, 25 kr. Vid köp recept på lämpliga lösningar samt anatomisk bild. Noliberpulver 5 kr. pr ask. Lifmoderspeglar 3 o. 5 kr. Prislista mot 10 öre porto.

CARL G. SCHRÖDER,

Möllevångsgatan 53 b, Malmö.

MUSIK-INSTRUMENT

Endast prima och väl justerade: Gitarrer, mandoliner, gitarrmandoliner, gitarrlutor, violiner, cittror, dragspel, flöjter, klarinetter, mässingsinstrument, sextetter af förstklassig svensk tillverkning, trummor, fodral, strängar och öfriga tillbehör. Orglar från främsta fabriker. Hög rabatt vid extra kontant köp af orglar.

Frälsningsarméns Handelsdepartement,

Östermalmsgatan 24 och 26, Stockholm 5.

Telefoner: Riks 85 81, Allm. 63 72.

Filial: S. Allégat. 9, Göteborg. Rikst. 73 76

Rikt illustrerad varukatalog, innehållande fullständiga varu- och prisuppgifter, sändes på begäran gratis.

Boksamlingar

— äfven mindre — köpas till högsta pris och pr extra kontant af

Notarien BIRGER LUNDELL,

Stockholm, Bellmansg. 25.

Rikstel. 110 30. Sthlmstel. Sö. 94 30.

Kläderna bli ännu dyrare år 1918!

En stor besparing gör den husmor, som själf förfärdigar sina barns kläder med hjälp af

"BARNGARDEROBEN"

illustrerad månadstidning för barnkläders förfärdigande. Dubbelsidig mönsterbilaga medföljer hvarje n:r. Prenumerera på posten eller i Eder bokhandel. Pris för helår Kr. 4: —.

Iduns Expedition, Stockholm.

Önnestads Kvinnliga Folkhögskola med afdelningar

(nära Kristianstad)

20 april—20 augusti. Valfritt 3 eller 4 månader fr. 20/4.

Folkhögskola Afd. VI Allmänbildande ämnen:

Naturkunnighet samt historisk och geografisk undervisning, modersmål, litteratur, samhällslära, hälso- och sjukvårdslära m. m. Praktiska ämnen: kvinnl. slöjd, knyppling, enkel väfnad och konstväfnad, äfven gobelin-, linne- och klädsömnad samt gymnastik. I 4:e månaden matlagning och konservering. Inga särskilda förkunskaper utöfver folkskola.

Afd. VII Landthushållnings- och husmodersskola

helst med kraf på något vidare förkunskaper än folkskolans. Förutom i allmänbildande ämnen undervisas i: huslig ekonomi, barnavård och uppfostran, hälso- och sjukvårdslära, samaritkunskap, hemmets skötsel, husdjurs skötsel, mjölkhushållning, trädgårdsskötsel, konservering och fruktanvändning m. m. (Obs. Särskild betydelse för dyrtiden.) Teoretisk undervisning meddelas å afdelningarna hufvudsakligen genom föredrag. Billiga omkostnader, bästa utrustning och undervisning, inackordering vid skolan, friplatser och stipendier af statsmedel åt mindre bemedlade 15 à 25 kr. pr mån. Lämplig förbered. för inträde vid lärarinneseminarier, fackskolor för huslig ekonomi, sjukvård m. m.

Illustr. prosp. mot porto gm rektor Yngve Melander, ÖNNESTAD.

Torshälls kvinnl. trädgårdsskola, Leksand

11:te kursen den 1 apr.—31 okt. 1918. Ett par stipendier utdelas. Prospekt och ref. på begäran. ***Lillie Landgren. Märta Phillp.***

Annonsera i Idun!

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten

äro följande tidningar:

Arvika: Arvika Tidning.
Avesta: Avesta-Posten.
Borlänge: Borlänge Tidning.
Borås: Borås Tidning.
Eksjö: Eksjö-Tidningen.
Engelholm: Engelholms Tidning.
Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.
Falun: Falu-Kuriren.
Gefle: Gefle-Posten.
Halmstad: Hallandsposten.
Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.
Hälsingborg: Helsingborgs Dagblad.
Härnösand: Hernösands-Posten.
Höganäs: Höganäs Tidning.
Jönköping: Smålands Allehanda.
Kalmar: Barometern.
Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.
Karlstad: Karlstads-Tidningen.
Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.
Kristinehamn: Ansgarii-Posten.
Landskrona: Landskrona-Posten.
Linköping: Östgöten.
Luleå: Norrbottens-Kuriren.
Malmö: Skånska Aftonbladet.
Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.
Mora: Mora Tidning.
Norrköping: Östergötlands Dagblad.
Nyköping: Södermanlands Nyheter.
Nässjö: Nässjö-Tidningen.
Oskarshamn: Oskarshamns Tidningen.
Sköfde: Skaraborgs Läns Annonsblad.
Sundsvall: Sundsvalls-Posten.
Trelleborg: Trelleborgs Allehanda.
Uddevalla: Bohusläningen.
Umeå: Västerbottens-Kuriren.
Uppsala: Tidningen Upsala.
Visby: Gotlänningen.
Västerås: Vestmanlands Läns Tidning.
Växiö: Smålands-Posten.
Ystad: Södra Skåne.
Örebro: Örebro Dagblad.
Örnsköldsvik: Örnsköldsviks-Posten.
Östersund: Jämtlands-Posten.
Östhammar: Östhammars Tidning.

Obs.! Jämtslöjdslotteriet för kulturella mål Obs.!

ÖSTERSUND.

Intet jämförligt lotteri med så stora vinstmöjligheter. 4 dragningar årligen med 8,000 värdefulla vinster.

DRAGNING DEN 15 MARS

med 2,000 vinster. Högsta vinsten å

5,000 kr.

är valfri och utgöres av

a) **Lotteriet inköper efter samråd med vinnaren eget** hem, jord, sommarvilla eller stuga med jaktmark, till värde av ovanstående belopp.

b) **Lotteriet ombestyr efter vinnarens önskan** uppsättning av möbler och husgeråd till mindre sommar- eller vinterbostad inom ramen av ovanstående belopp.

c) **Häst med rissla för två personer,** björnhud och hundskinnfäll, två st. kor, får och höns.

d) **Komplett Kvarnsätt** bestående av 9—11 hkr Fenix råoljemotor och Fenix-kvarn med siktverk jämte drivrem. Pris fritt Östersund inkl. uppmontering hos vinnaren.

e) **Komplett Tröskssätt,** bestående av 6—8 hkr Fenix råoljemotor och stationärt, dubbelrensande, sorterande, Fenix tröskverk jämte drivrem. Pris fritt Östersund inkl. fri uppmontering hos vinnaren.

Bland övriga vinster, varav vinsternas n:ris 2—14 äro valfria:

1	vinst à	2,000 kr.	2	vinst. à	600 kr.
2	„ „	500 „	1	„ „	400 „
1	„ „	150 „	3	„ „	125 „
3	„ „	100 „	9	„ „	80 „
2	„ „	60 „	4	„ „	50 „
4	„ „	45 „	2	„ „	40 „
20	„ „	25 „	20	„ „	20 „
	o. s. v.			2,000 vinster.	

Lottpris kr. 2: 10.

Lottsedlar finnas att tillgå hos Föreningen Jämtslöjds Exp. i Östersund samt hos kollektörerna.

FINNES någon trädgårdsskola, som utbildar kvinnliga trädgårdsmästare. Svar till »Trädgårdsskola», Iduns exp.

Platsförsäljare sökas åt »REKLAMTRYCKERIET,» Tyringe.

MUSIKINTRESSERADE! Alla, som ha anlag för musik, kunna utan noter spela orgel och piano i alla dur- och molltonarter, medelst vårt uppfunna system (utmärkt med siffror). »Ackompanjeringssystemet» pris 5: — kr. »Gehörspelsystemet» pris 5: — kr. Båda systemen tillsammans pris 8: — kr. Lämpa sig mycket väl för musikband. Mot förut insänd likvid eller postförskott.

GEHÖRSPELSINSTITUTET, Box 14. Oskarshamn.

ÄRADE DAMER! Af en händelse säljes nu genast en 2-årig Settertik, med fin stamtafla, för 150 kr. Obs.! Särskildt passande till sällskapshund. A. Kedberg, Box 27, Arentorp.

KAN NÅGON af Iduns läsekrets ge mig ett godt råd. Jag är 24 år, frisk och stark och tänker genomgå fullständig kurs i sjukvård, men saknar medel. Finnes någon fond eller förening som utdelar stipendium som studiehjälp åt mindre bemedlade. Har hört efter på Fredrika-Bremerförbundet men där är mycket mörka utsikter. Till hvem skall jag vända mig? Mycket tacksam för svar är »Sjukvårdsintresserad», Iduns exp. f. v. b.

Såpa.

Min Kali-Natronsåpa lämnar ett enastående godt resultat utan att angripa kläderna. Dubbelt så dryg som annan såpa. Expedieras i förpackningar om 10 kg. à 3: 50 pr kg. Förse Eder i tid! E. Kellin, tel. 515. Kemisk Tvättanstalt, Eslöf.

Ett parti Stora Lavendeltvålar

— Hylin & C:o fabr. —

utförsäljes till förbrukare till kr. 8: 70 pr kartong om 3 st. pr st. 3: — (fabrikspris kr. 4: —).

FÄRGHANDELN, Kungsgatan 92 och Drottninggatan 93.

Trädgårdskurs

för ett begränsadt antal kvinnliga elever anordnas under fackutbildade lärares ledning vid Östra Grevie Folkhögskola i Skåne. Kursen börjar 1 april och pågår 6 månader omfattande praktisk och teoretisk utbildning i alla till trädgårdsfacket hörande specialområden.

Upplysningar erhållas från undertecknad, skolans rektor.

SIGURD LINDEBORG.
Adr. Östra Grevie.

Ingenieur-Akademie

Wismar a. d. **Ostsee**

f. Maskin.- Elekt.- Ing. Byggnadsingenjör. o. Arkitektur. Specialkurser för järnbeongarbeten, Skeppsbyggeri, Automobil- och Luftskeppsmotorer.

Idun utgifves denna vecka i A och B.

Wilhelmssons Boktr. A.-B., Stockholm 1918.